

Secció de Sòls

**Delegació Territorial de
Catalunya**

Guia de camp
TRANSCATALÒNIA 2015
Transsecte per les comarques del
Barcelonès, Maresme i Vallès Oriental

Jordi Sánchez Herranz

Enginyer de Forests

3 d'octubre de 2015

Guia de camp TRANSCATALÒNIA 2015 Transsecte per les comarques del Barcelonès, Maresme i Vallès Oriental

Autor: Jordi Sánchez Herranz

Institució Catalana d'Estudis Agraris (ICEA) i Delegació Catalana de la Sociedad Española de la Ciencia del Suelo (SECS)

Barcelona, Octubre de 2015

El contingut d'aquesta obra ha estat extret principalment de les monografies del Mapa de Sòls de Catalunya a escala 1:250.000, de les comarques corresponents, editades per l'Institut Geològic de Catalunya, i amb l'autorització de l'ICGC.

Portada: foto Joan X. Gràcia i Franquet

Presentació

En aquesta edició de la Transcatalònia tindrem la oportunitat de visitar els sòls de comarques densament poblades on la petjada de l'activitat humana és ben evident. Conduirà la jornada en Jordi Sánchez Herranz, consoci nostre i assistent habitual a les transcatalònies, que ha participat en els treballs dels mapes de sòl 1:250.000 de la zona que visitarem. Un agraïment ben sincer a ell per tot l'esforç de preparació i elaboració d'aquesta guia de camp. També volem agrair a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya la informació facilitada dels perfils de sòl i l'autorització per reproduir-los.

Josep Maria Alcañiz i Carles Rubio

Secció de Sòls de la ICEA

Delegació Catalana de la SECS

SÍNTESI DEL PROGRAMA

- Panoràmica geogràfica i geològica del Barcelonès (Mirador de l'Observatori Fabra). Sòls soms sobre pissarres.
- Mirador de la Serra de Mosques d'Ase. Sòls soms sobre granits.
- Sant Pere de Reixac. Sòls de la Serralada Litoral.
- Sant Julià de Palou. Catena de sòls al·luvials.
- Miranda d'en Punes. Calcisòls sobre dipòsits miocènics.
- Santa Eulàlia de Ronçana. Alfisòl de la Depressió Prelitoral.

ÍNDEX	
ÍNDEX.....	1
1.- INTRODUCCIÓ.....	3
2.- DESCRIPCIÓ GENERAL DE LES COMARQUES.....	5
2.1.- LOCALITZACIÓ	5
2.2.- CLIMATOLOGIA.....	7
2.3.- RÈGIMS DE TEMPERATURA I HUMITAT DEL SÒL.....	7
2.4.- VEGETACIÓ I USOS DEL TERRITORI	8
2.4.1.- Vegetació i usos forestals	8
2.4.2.- Agricultura	9
2.4.3.- Ramaderia.....	9
2.4.4.- Indústria	10
2.4.5.- Superfície i usos del sòl.....	11
2.5.- GEOLOGIA	11
2.6.- FISIOGRAFIA.....	13
2.7.- DRENATGE.....	15
3.- ELS SÒLS DEL BARCELONÈS, EL MARESME I EL VALLÈS ORIENTAL.....	17
3.1.- RELACIONS SÒLS-PAISATGE.....	17
3.1.1.- Façana Litoral	17
3.1.2.- Serralada Litoral.....	18
3.1.3.- Depressió Prelitoral	18
3.1.4.- Serralada Prelitoral.....	19
3.2.- LLEGENDA DEL MAPA DE SÒLS.....	20
4.- MAPA DE SÒLS DEL BARCELONÈS, EL MARESME I EL VALLÈS ORIENTAL	25
5.- ITINERARI DE LA JORNADA	29
5.1.- PARADA NÚM. 1. OBSERVATORI FABRA	29
5.1.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 1.	31
5.1.2.- Pèdon representatiu de la unitat SLVA06.....	32
5.1.3.- Interval·ls d'anàlisis dels pèdons similars de la unitat SLVA06.....	34
5.2.- PARADA NÚM. 2. EL MIRADOR DE LA SERRA DE MOSQUES D'ASE.....	35
5.2.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 2.	36
5.2.2.- Pèdon representatiu de la unitat FLVA07	37
5.2.3.- Interval·ls d'anàlisis dels pèdons similars de la unitat FLVA07	40
5.3.- PARADA NÚM. 3. SANT PERE DE REIXAC.....	41
5.3.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 3.	43
5.3.2.- Pèdon representatiu de la unitat SLVA02.....	44
5.3.3.- Interval·ls d'anàlisis dels pèdons similars de la unitat SLVA02.....	46
5.4.- PARADA NÚM.4. SANT JULIÀ DE PALOU	47
5.4.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 4.	49
5.4.2.- Pèdon representatiu de la unitat DPTA01.....	49
5.4.3.- Anàlisis del pèdon TRANS-004	52

5.5.- PARADA NÚM.5. LA MIRANDA D'EN PUNTES	55
5.5.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 5.	58
5.5.2.- Pèdon representatiu de la unitat DPRA04	58
5.6.- PARADA NÚM.5. SANTA EULÀLIA DE RONÇANA.....	61
5.6.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 6.	63
5.6.2.- Pèdon representatiu de la unitat SPVA09.....	64

1.- INTRODUCCIÓ

La Transcatalònia 2015 recorrerà per les comarques del Barcelonès, del Maresme i del Vallès Oriental. L'objectiu d'enguany és ensenyar els seus paisatges, amb el repte de mostrar sòls difícils d'observar.

A Catalunya, un país amb una orografia molt marcada, hi trobem paisatges d'una gran bellesa inalterada en contraposició amb zones en que la presència de l'home ha deixat una petja molt marcada, transformant quasi completament el paisatge i el sòl originals. És per això, que en algunes zones, en referir-nos als sòls, ho farem en passat i en condicional. Tanmateix, podrem apreciar indrets que ens sorprendran.

S'ha concebut un trajecte que travessa les principals unitats de paisatge de les tres comarques. Així, l'itinerari arrenca a la serra de Collserola (serralada Litoral); a l'observatori Fabra, un privilegiat indret des d'on podrem gaudir d'una panoràmica de la façana litoral envaïda per la gran ciutat. La segona parada ens situarà a cavall entre el Barcelonès i el Maresme, a la serra de Marina (també a la serralada Litoral). Després, ens endinsarem en la serralada Litoral per arribar a Sant Pere de Reixac, des d'on podrem observar el Vallès Oriental i el Vallès Occidental. La quarta i cinquena parades ens conduiran a la depressió Prelitoral —a Granollers—, on apreciarem la catena que va des de el riu Congost fins als típics relleus ondulats del Vallès. La sisena parada ens atansarà als peus de la Serralada Prelitoral. En cada ocasió podrem veure una mostra del sòl representatiu de la respectiva unitat del paisatge.

En aquesta edició només veurem parcialment les comarques de Maresme i les del Vallès; les zones més properes a Barcelona. Trobarem a faltar els paisatges forestals i els sòls negres del Montnegre, així com les encisadores fagedes del Montseny. La limitació de temps i les distàncies considerables impossibiliten que es pugui abastar en una sola jornada la totalitat de paisatges i de sòls d'aquestes tres comarques. Quedarà pendent!

Esperem que gaudiu d'aquesta jornada.

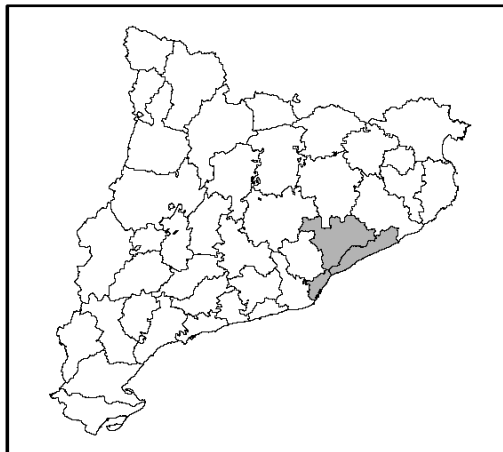
Barcelona, estiu de 2015.

Jordi Sánchez Herranz
Enginyer de forest

2.- DESCRIPCIÓ GENERAL DE LES COMARQUES

2.1.- LOCALITZACIÓ

El Barcelonès comprèn l'espai que va entre la Serra de Collserola i el mar i que queda emmarcat entre els rius Llobregat i Besòs. El Barcelonès agrupa 5 municipis repartits en 143 km²: Barcelona —la capital—, Badalona, L'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramanet i Sant Adrià del Besòs.

La comarca del Maresme s'estén des de la Serralada Litoral fins al mar, i des de Montgat fins a la desembocadura del riu Tordera. La

comarca del Maresme limita al sud per la comarca del Barcelonès, al nord amb la comarca de la Selva i a l'est, de forma paral·lela, amb la comarca del Vallès Oriental. El Maresme ocupa una extensió de 397 km². La capital de la comarca és Mataró. La comarca té 30 municipis, dels quals destaquem, a part de la capital, Premià de Mar, el Masnou i Calella.

La comarca del Vallès Oriental es situa a cavall entre les comarques costaneres i les comarques d'interior. Limita al sud-est i de forma paral·lela al Mediterrani, amb el Maresme, al sud-oest amb el Vallès Occidental i al sud, i de manera molt puntual, amb la comarca del Barcelonès. Pel que fa al nord, limita amb el Bages, Osona i La Selva. El Vallès Oriental ocupa una extensió de 851,9 km². La capital de comarca és Granollers. La comarca té 43 municipis, dels quals destaquen, a part de la capital, Mollet del Vallès, Parets del Vallès i les Franqueses del Vallès.

Figura 1. Itinerari de la jornada

2.2.- CLIMATOLOGIA

Les dues comarques costaneres es caracteritzen per tenir un clima clarament mediterrani temperat, típic del litoral català. Les característiques climàtiques de la zona ens donen estius suaus amb hiverns on les glaçades són pràcticament inexistents en les zones costaneres, i esporàdiques a les zones més muntanyoses. Les temperatures mitjanes anuals es situen entre els 15 i 16 °C i l'amplitud tèrmica varia entre els 12 i els 14°C. Les precipitacions no són molt abundants i augmenten de sud a nord i de mar a muntanya, i es localitzen durant els mesos de tardor i primavera majoritàriament, amb uns valors compresos entre els 550 mm a les zones més properes a Barcelona i els 800 mm a la zona del Montnegre, a l'extrem nord-est del Maresme.

Al Vallès Oriental li correspon un clima mediterrani litoral, força influenciat pel relleu. Aquesta influència comporta que els efectes termoreguladors que exerceix el mar s'atenuïn i, per tant, s'arriba a uns valors termomètrics més extremats que a la costa. També cal recordar que el fet de ser una plana envoltada de muntanyes motiva que sigui un indret favorable als fenòmens d'inversions tèrmiques. L'orografia del Vallès Oriental provoca que trobem importants contrastos altitudinals: una plana d'orientació paral·lela a la línia de costa, amb una cota mínima d'uns 50 metres i uns turons que no sobrepassen els 200-300 m i, envoltant aquesta plana, trobem cims de fins a 1.700 metres al nord, i cims de 700 metres al sud, fent frontera amb la comarca costanera del Maresme. Tot això provoca que dins d'un àmbit reduït es produeixin una considerable varietat de climes. El mediterrani Litoral, propi de les planes del Vallès i caracteritzat per unes precipitacions poc abundants i unes temperatures que segueixen un ritme estacional, amb hiverns suaus i estius calents i secs. En aquestes condicions, en els sòls es produeix un dèficit d'aigua a l'estiu perquè hi ha poques precipitacions i l'evapotranspiració és molt alta. A les muntanyes de poca alçada es dona el clima mediterrani subhumit, amb precipitacions superiors a 700 mm i un eixut estival més minso. I, finalment, trobem el clima mediterrani de muntanya (fins i tot en alguns indrets subatlàntic), propi de la Serralada Prelitoral, amb el Montseny com a màxim exponent, amb cims per damunt dels 1.500 m. Les precipitacions localment sobrepassen els 1.000 mm, amb un hivern fred amb un bon nombre de nevades i un estiu fresc.

2.3.- RÈGIMS DE TEMPERATURA I HUMITAT DEL SÒL

El règim de temperatura del sòl (SSS, 1975) es correspon a un règim tèrmic per a les comarques costaneres, i per a gran part del Vallès —Depressió Prelitoral i a gran part de la Serralada Litoral—. El règim mèsic és present a la Serralada Prelitoral i a les cotes més altes de la Serralada Litoral, i el règim críic és confinat a les cotes més elevades del Montseny, a la Serralada Prelitoral.

El règim d'humitat del sòl (SSS, 1975) es correspon a un règim d'humitat xèric per a les comarques costaneres, i a la major part de la comarca del Vallès. Localment, a les zones més elevades de la serralada prelitoral, amb precipitacions anuals més abundants i uniformes al llarg de l'any, i en els sòls més profunds, el règim d'humitat passa a ser údic.

2.4.- VEGETACIÓ I USOS DEL TERRITORI

2.4.1.- Vegetació i usos forestals

La vegetació natural de la comarca del Barcelonès ha estat profundament transformada per l'home des del neolític, i actualment les escasses comunitats vegetals presents són herbassars ruderals. La vegetació potencial correspon a l'alzinar amb marfull, per tant típicament mediterrània. La màxima expressió de la vegetació es situa al massís de Collserola, sent l'estrat superior ocupat per l'alzina i el pi blanc.

Quant a la comarca del Maresme, també la vegetació ha estat força modificada per l'home, l'alzinar climàtic és troba molt degradat, a benefici de la pineda, principalment de pi pinyer. A la part nord de la comarca, trobem sovint suredes, en molta extensió als vessants del Montnegre, i algun roure als cims, però pocs al vessant del Maresme, totes aquestes comunitats vegetals dins del domini de la vegetació mediterrània.

La comarca del Vallès Oriental comprèn tot un seguit de comunitats vegetals ben diferenciades: aquestes variacions són atribuïbles a la topografia –amb les valls planeres i els vessants pronunciats- i a les contrastades variacions climàtiques. Aquestes comunitats vegetals s'agrupen en: vegetació mediterrània, la dominant, i localment a les parts més altes i humides euro-siberiana i boreoalpina.

La vegetació mediterrània és representada pels boscos d'alzinar de sureres i pels boscos d'alzinar de terra baixa amb una distribució més heterogènia de formacions denses, ombrívoles, amb sotabosc divers. Al Vallès Oriental, la vegetació mediterrània és representada pels boscos d'alzinar muntanyenc (situat a les muntanyes del Montseny) i l'alzinar de terra baixa. Fins fa unes dècades, els boscos d'alzines s'havien aprofitat per carbonejar o per fer-hi pasturar el bestiar. L'abandonament d'aquestes pràctiques n'ha propiciat la recuperació, especialment en els vessants més rostos (sempre menys alterats), a les obagues (on la regeneració és relativament ràpida) i àdhuc en alguns solells de les àrees muntanyoses. D'altra banda l'activitat de l'home, des de fa molt de temps, ha afavorit els pins que ocupen petites extensions entremig dels camps de conreus i en els vessants solells. La pineda més representada, la de pi blanc, té una distribució heterogènia i preferentment en solana. Segueix en importància la pineda de pi pinyer. Els matollars corresponen a matollars mediterranis i submediterranis, representats majoritàriament per brolles de

romaní, amb foixarda, bufalaga, calcícoles de terra baixa que formen matollars més aviat baixos i clars.

La vegetació euro-siberiana també és present a la comarca. L'ambient euro-siberià equival a una penetració del paisatge i la flora de l'Europa mitjana; hi ha cursos fluvials, vessants ombrívols i muntanyes d'important altitud, com el Montseny, on es pot observar en poc espai una perfecta successió de paisatges, que van des de l'alzinar mediterrani al matollar boreoalpí. La vegetació euro-siberiana que hi ha al Montseny té com a element principal la fageda tot i que ocupa una àrea molt petita.

De les comunitats de ribera, que formen una unitat allargada al costat dels rius i els torrents, la més important és la verneda, que ha quedat molt reduïda a causa de les canalitzacions dels rius i de la seva substitució per plàtans o pollancre. Al Montseny i el Montnegre també és important el castanyer, espècie introduïda per l'home en temps antics i que avui en dia es troba plenament naturalitzada.

La vegetació boreoalpina únicament es localitza al massís del Montseny i de manera relict, en les avetoses acidòfiles de l'estatge montà (i del subalpí).

2.4.2.- Agricultura

L'agricultura a la comarca del Barcelonès és marginal i es concentra en les terrasses dels rius Llobregat i Besòs. Pel que fa a la comarca del Maresme, la superfície ocupada per conreus és del 12%, distribuïts en una tercera part de secà, i dues terceres parts en regadiu. El conreu més important és l'horta seguit de la vinya. Cal destacar la importància que té actualment la floricultura a la comarca. Les terres de conreu de la comarca del Maresme tendeixen a disminuir degut a la pressió industrial i urbanística, sent substituïdes per polígons industrials i zones residencials.

El 20% de la superfície de la comarca del Vallès Oriental està ocupada per conreus, essent el conreu herbaci extensiu de secà el majoritari, principalment de cereals i més rarament de farratges. Amb una ocupació menor trobem fruiters alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres, d'ametllers i de garrofers. Els regadius ocupen una extensió molt reduïda i són destinats principalment a horta. La zona de la comarca més conreada és la part central, atès que la nord té més superfície forestal i la sud ha perdut la superfície agrícola a causa del desenvolupament industrial i urbanístic.

2.4.3.- Ramaderia

La ramaderia a les comarques del Barcelonès i el Maresme és igualment molt marginal. Tot i això, al Maresme podem trobar 27.000 caps de bestiar, majoritàriament porcí, boví i oví. El model d'explotació és intensiu, i aquest fet ens indica que aquest bestiar té una dependència

alimentària de l'exterior degut a la manca de pastures i a la baixa superfície de farratges de la comarca, tot i que a la comarca podem trobar petits remats d'oví i cabrú que aprofiten les poques pastures disponibles.

La ramaderia de la comarca del Vallès Oriental és principalment de tipus intensiu, avícola, porcina, cunícula i bovina. L'aviram i el porcí foren les primeres espècies d'animals que entraren en el procés d'integració vertical, seguit dels conills i del boví. Aquest darrer és el bestiar que té més importància a la comarca. Hi ha una notable producció de vedells i una sòlida implantació de vaqueries amb una alta tecnificació. L'aviram i el porcí sofreixen fortes oscil·lacions que depenen de la seva rendibilitat.

La majoria dels pobles amb elevades unitats ramaderes disposen de molta superfície conreada. El Vallès Oriental, tot i que té una forta densitat ramadera (és la setena comarca ramadera de Catalunya), té una dependència alimentària de l'exterior, ja que no aprofita, o no pot aprofitar, els recursos alimentaris propis pel bestiar. En aquest sentit la creixent superfície de farratge assenyala l'intent de combatre aquesta dependència alimentària. Però, d'altra banda, la quasi inexistència de prats i pastures obliguen a mantenir una ramaderia totalment intensiva i la forta pressió d'usos no agrícoles del sòl limita les possibilitats de frenar-ne la creixent dependència.

2.4.4.- Indústria

Tot i que el sector secundari a la comarca del Barcelonès ha tingut una gran importància durant tot el segle XX, a l'actualitat està patint una clara davallada. Aquest fet el podem atribuir a la terciarització que ha tingut lloc principalment a Barcelona, mentre la resta de municipis de la comarca està patint un retrocés més lent. Les indústries que continuen tenint una certa importància són les del sector siderometal·lúrgic, gràcies a les constants innovacions productives com la química orientada a la recerca de nous productes. Al Barcelonès hi ha un dels ports més importants del Mediterrani, tant en el transport de mercaderies com en el de persones. A la comarca també s'hi troben diferents ports esportius.

El Maresme és la quarta comarca més industrialitzada de Catalunya. El sector tèxtil i amb el gènere de punt al capdamunt, són els principals motors de l'indústria del Maresme, que representa el 60% de la producció estatal. També cal esmentar la presència d'altres tipus d'indústries com la farmacèutica, la química, l'alimentària i la de les begudes alcohòliques. Els ports més importants del Maresme són els de Mataró i Arenys de Mar, amb unes captures de peix de 2.859 tones l'any 2003; aquest valor representa el 8,5% de la pesca de tot el país.

El quadrilàter Granollers-Montornès-Mollet-Parets és la zona més industrialitzada del

Vallès Oriental. El seu desenvolupament fabril ve tenint un signe creixent a partir de 1950, malgrat que el ram tèxtil experimentés una notable recessió, essent compensada per la aparició d'altres indústries, com l'alimentària. Actualment, el sector metal·lúrgic és el més important, seguit del químic, l'alimentari i el tèxtil. Les àrees de Mollet i Granollers tendeixen a integrar-se en una sola àrea industrial més extensa. Aquesta àrea, seguint el curs dels rius Congost, Mogent i Besòs, constituïria un sector geogràfic d'emplaçament industrial gairebé continu que, aproximadament en direcció N-S, aniria de la Garriga a la Llagosta. Cal destacar dos elements que condicionen la importància de la indústria al Vallès Oriental i, per tant, de la instal·lació d'empreses. D'una banda hi ha una certa tendència històrica quant a l'existència d'indústries a la comarca, especialment a Granollers i Mollet, amb tot el que això comporta en qualificació i hàbits de treball industrial de la població, serveis i equipaments necessaris per a la indústria. La comarca està ben comunicada, tant per ferrocarril com per carreteres i autopistes; segueixen el pas natural i històric per travessar el Vallès direcció nord. En definitiva, doncs, el sector industrial té una importància cabdal dins de l'economia del Vallès Oriental i dins de l'actual període de creixement econòmic de la comarca.

2.4.5.- Superfície i usos del sòl

La següent taula mostra la distribució del sòl en relació als usos. El Barcelonès és ocupat majoritàriament per sòl urbanitzat (81%) i la resta de la comarca correspon a superfície forestal. En quan a la comarca del Maresme, més de la meitat del sòl es ocupat per superfície forestal (62%), una quarta part del sòl és urbanitzat (25%), i la resta és ocupat per cultius (9%). Pel que fa al Vallès Oriental, gran part del sòl és ocupat per superfície forestal (68%), seguit per sòl urbanitzat (17%), mentre que els conreus ocupen una dècima part (11%).

	Superfície forestal						Sense vegetació		Conreus			Urbanitzada i altres (1)		Total superfície	
	boscos		bosquines		altres		ha	%	secà		regadiu				
	ha	%	ha	%	ha	%			ha	%	ha	%	ha	%	
BAR	1.187	8	1.183	8	192	1	103	1	13	0	48	0	11.643	81	14.369
MAR	15.845	40	7.254	18	1.359	3	1.886	5	839	2	2.740	7	9.828	25	39.751
VORI	30.350	36	24.482	29	3.212	4	3.253	4	6.530	8	2.491	3	14.853	17	85.171

Font: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

(1) Sòl urbà, urbanitzable i infraestructures.

2.5.- GEOLOGIA

La història geològica permet considerar dos cicles orogènics: l'hercinià i l'alpí. La primera orogènia, en l'era primària, va donar lloc al Massís Catalano-balear o els Catalànids, que posteriorment, al llarg del secundari, va ser fortament erosionat. L'orogènia alpina, en el

terciari, s'encarregà del trencament i enfonsament del massís a partir de diverses falles, donant lloc a la Serralada Litoral.

Durant el plegament hercinià de la Serra de Collserola al Barcelonès, la intrusió de magma calent va provocar un augment de temperatura i pressió que va alterar les roques preexistents, formant un metamorfisme de contacte que va donar lloc a la formació de les pissarres i esquists.

La plana litoral del Barcelonès està formada per argiles, sorres i graves del Pleistocè mitjà i superior del quaternari. Al sud de la comarca i paral·lela al mar Mediterrani trobem la muntanya de Montjuïc, formada per gresos silícics i bioclàstics del Cenozoic a partir de dipòsits marins dipositats sobre materials del Paleozoic.

Pel que fa a les roques de la comarca del Maresme, trobem en primer lloc un substrat de l'era primària que és format per roques metamòrfiques i granit: les restes de l'antic massís català. Actualment, els materials que trobem majoritàriament són granitoides: granits i granodiorites, per l'erosió dels materials procedents del paleozoic. Els únics punts on podem trobar actualment materials com les pissarres són els punts més elevats del Montnegre. En altres indrets com Sant Pere del Riu (Pineda de Mar) apareixen calcàries. La formació de l'actual plana litoral, caracteritzada pels seus suaus vessants, prové de la meteorització del granit en sauló degut a les condicions d'elevada temperatura i humitat que es produïren durant el quaternari.

Quant a la comarca del Vallès Oriental, l'orogènesi herciniana que va donar lloc al Massís Catalano-balear o els Catalànids, posteriorment, al llarg del secundari, va ser fortament erosionada. Els seus materials van ser transportats en condicions al·luvials i fluvials i acumulats en la ja existent Depressió Central. L'orogènia alpina, en el terciari, va acabar de fragmentar i enfonsar els Catalànids i els materials sedimentaris de la vorera de la Depressió Central s'aixecaren. Posteriorment, durant el quaternari i en la ja formada depressió del Vallès, es dipositaren materials que a la vegada foren erosionats per la xarxa fluvial i s'originà un sistema de terrasses fluvials.

Pel que fa a les roques, trobem al Vallès Oriental, en primer lloc, un substrat de l'era primària que és format per roques metamòrfiques i per granit, i que són les restes de l'antic massís català. Damunt d'aquest sòcol s'estengueren els dipòsits de l'era secundària, formats per calcàries i margues del cretaci i juràssic. En el terciari inferior, aquestes terres van ser recobertes per calcàries nummulítiques i materials sedimentaris vermells. Finalment les margues i altres materials detrítics del miocè i quaternari es dipositaren en la Depressió Prelitoral.

A la Serralada Prelitoral, trobem materials del Cambrià al Devonià, i al damunt i discordants, d'altres del Carbonífer inferior. Tots aquest materials, fonamentalment pissarres i esquists, foren plegats en el carbonífer mitjà. Cal esmentar les intrusions granodiorítiques postorogèniques, amb activitat filoniana associada. Al sector occidental de la Serralada Prelitoral, trobem gresos a les parts elevades, i grafitoides a la part en contacte amb la Depressió Central. A la Depressió Prelitoral trobem materials del neogen, amb litologia predominant d'argiles, i a les terrasses dels rius principals, graves, sorres i llims associats a la dinàmica fluvial. Pel que fa a la Serralada Litoral, és formada principalment per granits, granodiorites i granodiorites biotítiques.

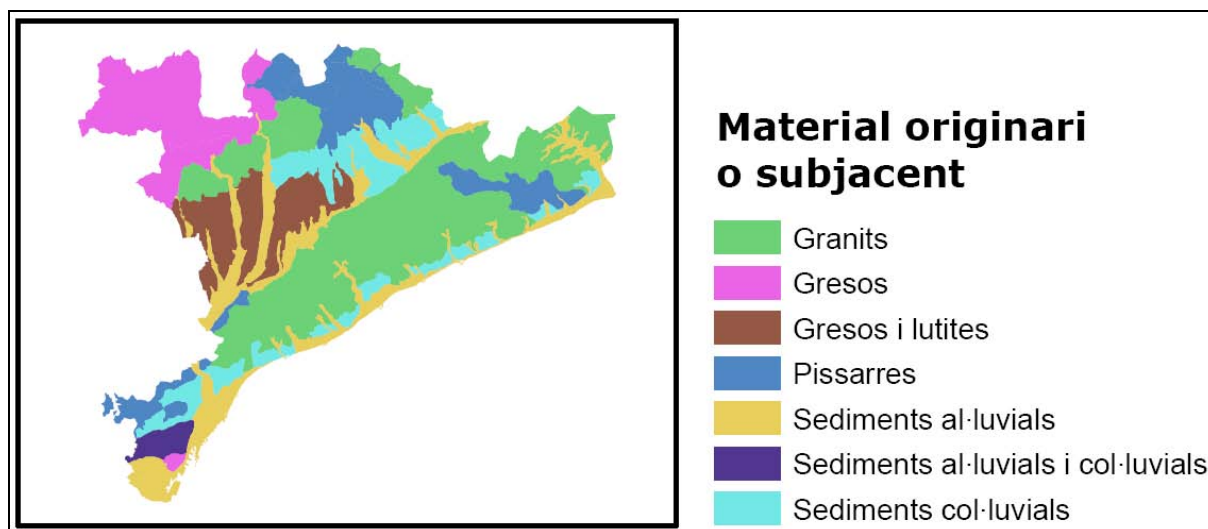

Figura 2. Esquema dels materials geològics.

2.6.- FISIOGRAFIA

En el Barcelonès i en el Maresme hi distingim dues grans unitats fisiogràfiques: La Serralada Litoral i La Façana Litoral.

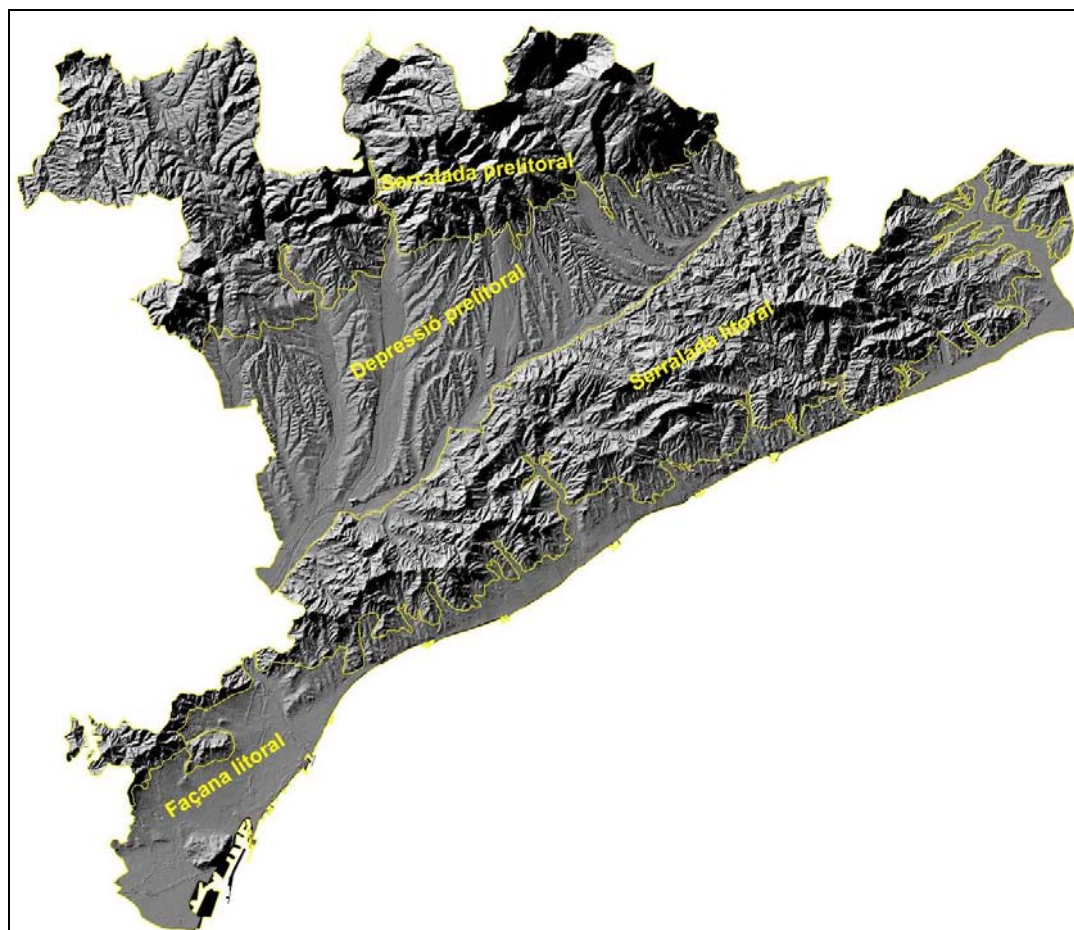

Figura 3. Unitats fisiogràfiques.

El tram de **La Serralada Litoral** que transcorre per la comarca del Barcelonès, correspon a la serra de Collserola (cal afegir alguns turons que corresponen a la serra, com el Monterols, el Carmel, la Rovira o el Putget), i presenta unes característiques morfològiques diferents de la part situada al Maresme. Les roques d'aquest tram són bàsicament metamòrfiques i en ressalten les pissarres, encara que també hi podem trobar esquists. En la base de la formació hi poden aparèixer els granits del paleozoic. La Serralada Litoral al seu pas pel Maresme, és un conjunt muntanyós de poca alçada situat arran de costa. Les roques són bàsicament paleozoiques, on sobresurten els granits, encara que també hi ha esquistos i filons de quars o d'altres minerals. Com que el granit s'erosiona fàcilment pels processos de meteorització, als peus dels vessants hi ha abundants mantells de sauló.

La Façana Litoral es va formar durant el quaternari sobre els materials del Paleozoic, a partir dels materials detrítics de la Serralada Litoral aportats per les aigües de les pluges torrencials. Així, la façana litoral està construïda per col·luis de vessant provinents de la serralada litoral, en la part proximal, i per material al·luvial transportat per cursos d'aigua i rieres, que dipositen el material sobre les planes al·luvials i els suaus vessants. A la ciutat de Barcelona, aquesta unitat és on més entitat adquireix, ja que els rius que la

voregen, el Llobregat i el Besòs, han format una gran plana al·luvial on s'assenta la capital. Aquesta unitat és coneguda com el pla de Barcelona. Hi hauria encara una última unitat fisiogràfica, la muntanya de Montjuïc, un turó arran de mar constituïda per materials carbonatats, que va actuar com a dic de contenció dels sediments del riu Llobregat i Besòs i així va permetre la formació del pla de Barcelona.

Al Vallès Oriental es poden distingir tres unitats fisiogràfiques ben diferenciades: **La Depressió Prelitoral, La Serralada Prelitoral i La Serralada Litoral.**

Entre **La Serralada Prelitoral i La Serralada Litoral** hi ha una depressió —**La Depressió Prelitoral**—, un llarg corredor entre les dues serralades. És una semi-fossa tectònica limitada per dues línies de falles, que la separen de dos blocs aixecats: les serralades Litoral i Prelitoral. L'orientació de la depressió és SW-NE, subparal·lela a la línia de costa, i la seva amplada es redueix cap al NE. Els materials que trobem en la depressió són del miocè i predominen les argiles, els llims i els gresos. També hi ha materials del quaternari, en forma de sediments d'origen fluvial. La plana que bascula d'oest cap a est és el resultat de la sedimentació i erosió al llarg del final del terciari i del quaternari. Per aquesta raó els rius Tordera o Besòs queden enganxats a la part est de la Plana. Els rius, en els seus diferents règims fluvials, han anat excavant les seves xarxes fluvials i el resultat és la compartimentació del Vallès en diferents conques fluvials, on se situen diferents nivells de terrasses.

La Serralada Prelitoral és formada per un conjunt de relleus de característiques geològiques ben diferents, alineats de SW a NE, on destaquen per la seva topografia el massís del Montseny, amb el Turó de l'Home com a màxima altitud (1.712 m), les Agudes (1.707 m), el Matagalls (1.694 m), el Pla de la Calma (1.350 m), el Tagamanent (1.055 m), el cim de Sant Sadurní i els cingles de Bertí (952 m). Des d'un punt de vista geològic aquests relleus són constituïts per materials ben diferents; així, tenim que el Montseny és un clar exemple de massís paleozoic, on predominen els granits i les pissarres; el Pla de la Calma és format per materials del triàsic i els Cingles de Bertí per calcàries i margues.

2.7.- DRENATGE

El Barcelonès inclou tres conques de drenatge; la formada per les rieres del pla de Barcelona, una petita part de la conca del Besòs a la zona nord-est i una minsa capçalera de la conca del Llobregat a la part sud-est de la comarca.

La comarca del Maresme està formada per tres conques de drenatge: la formada per les rieres del Maresme; la desembocadura del riu Tordera al nord-oest de la comarca, on els vessants del Montnegre són part de la seva capçalera, i finalment la conca del riu Besòs

al sud-oest de la comarca, que ocupa una superfície molt poc destacable.

Aquests rius i rieres es caracteritzen per tenir un règim pluvial variable, un cabal escàs, una gran irregularitat i un caràcter torrencial, que pot provocar importants revingudes els mesos de tardor. Parteix d'un règim estacional que comporta un fort estiatge a l'estiu i crescudes a la primavera i sobretot a la tardor.

Les rieres del Barcelonès i Maresme neixen a la Serralada Litoral, no presenten un cabal constant durant l'any i només s'omplen per les pluges torrencials dels mesos de final d'estiu i tardor. Les causes d'aquestes rierades són els forts desnivells de la zona, el règim de precipitacions i els usos del sòl.

La conca del Besòs es forma de la unió del riu Congost i de la riera de Mogent, a l'altura de Montmeló. El Congost neix a la plana de Vic i travessa un important nucli industrial i urbà format pel triangle Granollers, Canovelles i les Franqueses. La vall del Congost permet la comunicació entre el Vallès i la plana de Vic. La riera de Mogent neix a la serra del Corredor, passa per la Roca del Vallès i per Montornès del Vallès i després s'uneix al Congost. En el seu últim tram, ja com a riu Besòs, abans de desembocar al mar a Sant Adrià de Besos (Barcelonès), recull les aigües provinents de les rieres de la part oriental de la Serra de Collserola i les de la part occidental de la Serra de Marina.

La conca de la Tordera neix al peu de les Agudes, segueix la vall de Sant Marçal i continua vorejant tot el massís del Montseny. El seu curs transcorre per les comarques del Vallès Oriental i la Selva fins que arriba a la seva desembocadura a les platges del Maresme, recollint finalment les aigües de la part oriental del Montnegre.

El Vallès Oriental inclou quatre conques de drenatge, dues de principals que divideixen la plana del Vallès, el Besòs, a la part oest, i La Tordera a l'est de la comarca. També inclou una petita part de la conca del Llobregat a la zona nord-occidental, i una minsa capçalera de les Rieres del Maresme, a la part oriental de la comarca. La majoria dels afluents del Besòs i la Tordera neixen a la Serralada Prelitoral, passen transversalment per la plana del Vallès i acaben circulant per l'extrem est de la comarca, entre la plana i la Serralada del Litoral.

3.- ELS SÒLS DEL BARCELONÈS, EL MARESME I EL VALLÈS ORIENTAL

Tot sòl és resultat de la transformació d'un material geològic originari sota l'acció, en el transcurs del temps, del clima, la situació geomorfològica i els organismes vius que hi actuen. A més, cal afegir les accions antròpiques que, en els postres sòls, han deixat una forta empremta. Els factors que condicionen de manera passiva el desenvolupament del sòl són el material originari i la geomorfologia, i els que ho fan de manera activa són el clima i l'acció dels éssers vius. L'acció de l'home ho fa de manera hiperactiva.

3.1.- RELACIONS SÒLS-PAISATGE

La comprensió de les relacions sòl-paisatge en una determinada àrea serveix de base per a establir els models de distribució de sòls, el que facilita les tasques de la cartografia de sòls. En aquest apartat s'analitzen les relacions sòl-paisatge que s'han considerat al llarg de la prospecció, tenint en compte les unitats fisiogràfiques i geomorfològiques definides.

En el conjunt de les tres comarques, trobem quatre unitats fisiogràfiques —ordenades des de el límit de costa i cap a l'interior—, són: **La façana Litoral, La Serralada Litoral, La Depressió Prelitoral i la Serralada Prelitoral.**

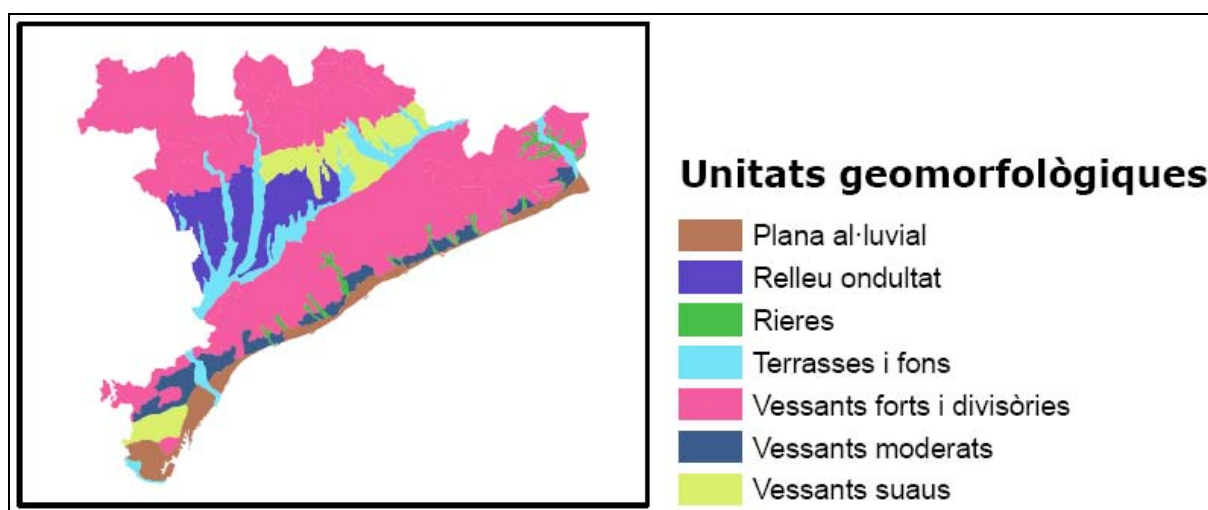

Figura 4. Esquema de les unitats geomorfològiques.

3.1.1.- Façana Litoral

Aquesta unitat fisiogràfica està constituïda d'una banda, per sediments al·luvials transportat pels rius que travessen les dues comarques: el Llobregat, el Besòs i la Tordera, i formen les planes al·luvials, o bé pels peus de mont de la Serralada Litoral, on s'acumulen els col·luvius de vessants.

En la Façana Litoral s'han distingit varies formes geomorfològiques que formen una

catena: a partir de la Serralada Litoral –vessants forts i divisòries-, trobem els vessants moderats o peus de mont de la Serralada, seguits de vessants suaus que desemboquen en una plana al·luvial. Aquesta formació és complerta en el cas de la ciutat de Barcelona, i al Maresme, els vessants suaus i les planes al·luvials conformen una sola unitat geomorfològica que és travessada pels rius principals o bé per les rieres.

En els vessants moderats o peus de mont, els sòls són formats sobre sediments col·luvials provinents de la serralada, que poden ésser d'origen pissarrenc en el cas del Barcelonès, o bé d'origen granític en el cas del Maresme. En els vessants suaus, els sòls són formats per l'interfase dels sediments al·luvials i col·luvials. En les planes al·luvials s'hi troben sòls formats a partir dels deltes del riu Llobregat, Besòs i Tordera, o bé per l'aport de les rieres de la Serralada que transporten el granit meteoritzat, sauló, i es dipositen en la plana al·luvial.

Finalment, la unitat de vessants forts i divisòries correspon a la muntanya de Montjuïc, on els sòls que s'hi troben són de caràcter forestal, amb amb característiques càlciques.

3.1.2.- Serralada Litoral

Aquesta unitat fisiogràfica està constituïda principalment per materials del paleozoic: granits, encara que també hi són presents pissarres, esquistos i filons de quars o d'altres minerals. La Serralada Litoral és un conjunt muntanyós de poca alçada situat arran de costa. Les muntanyes granítiques presenten un relleu més suau i arrodonit que les muntanyes pissarrenques.

En aquesta unitat s'ha distingit una única forma geomorfològica: vessants forts i divisòries. En aquesta unitat, els sòls són clarament de vocació forestal; molt són soms en vessants, i moderadament profunds allà on la topografia ho permet.

Les unitats de sòls de la Serralada Litoral estan condicionades per la meteorització del material originari: granits majoritàriament i pissarres en les cotes més altes i a la Serra de Collserola. En funció del material originari, trobem els diversos sòls: sobre granits, sòls amb textures grosses, soms o moderadament profunds, i en alguns casos poden presentar acumulacions de carbonats secundaris en bandes o rizomorfies de CaCO_3 . Els sòls desenvolupats sobre pissarres o esquistos presenten textures mitjanes o fines i són de reacció àcida, amb possible presència d'epipèdons úmbrics.

3.1.3.- Depressió Prelitoral

Aquesta unitat fisiogràfica està constituïda pels relleus ondulats i suaus pendents on s'hi encaixen les xarxes de drenatge.

Els relleus ondulats són formats a partir dels aports de sediments del riu, seguint un patró de distribució en tota depressió, en sentit nord-sud.

Els vessants suaus són formats pels col·luvius de vessant aportats per la Serralada Prelitoral.

Els materials que formen aquesta unitat estan constituïts per sediments detrítics amb graves i còdols, i per gresos i lutites; materials del miocè. També hi ha materials del quaternari, en forma de sediments d'origen fluvial i sediments més recents en forma de col·luvius de vessant.

La plana que bascula d'oest cap a est és el resultat de la sedimentació i erosió al llarg del final del terciari i del quaternari. Per aquesta raó els rius Tordera o Besòs queden enganxats a la part est de la Plana, just on és present una gran falla. Els rius, en els seus diferents règims fluvials, han anat excavant les seves xarxes fluvials i el resultat és la compartimentació del Vallès en diferents conques fluvials, on es situen diferents nivells de terrasses i alternat, en posicions topogràfiques lleugerament superiors, els relleus ondulats i els suaus vessants.

En aquesta unitat s'han distingit tres unitats geomorfològiques: terrasses, relleus ondulats i vessants suaus.

Aquesta plana està dividida en dues conques de drenatge; la del riu Besòs a la part occidental, i la del riu Tordera a l'oriental. El patró de distribució de sòls és força uniforme en tota la depressió; els sòls amb característiques fluvèntiques es situen a les terrasses de les xarxes de drenatge. A la part occidental de la depressió, allà on els relleus són ondulats, es troben sòls amb horitzons càlcics. A la part oriental, sòls amb horitzons càlcics en el sud, i en la part més propera a la Serralada Prelitoral; sobre els col·luvius de vessant de granits i esquistos, sòls poc evolucionats.

3.1.4.- Serralada Prelitoral

Aquesta unitat fisiogràfica està constituïda per materials ben diferents; així, en la part nord-est de la Serralada, al Montseny, hi apareixen materials del paleozoic on predominen els granits i les pissarres; la part central és formada per materials del triàsic i la part nord-oest per calcàries i margues.

En aquesta unitat s'han distingit dues formes de relleu: d'una banda, vessants forts i divisòries i, de l'altre, el conjunt format per terrasses i fons.

Les terrasses i fons corresponen a les zones associades a les xarxes de drenatge de la Serralada, on trobem els sòls més profunds amb característiques fluvèntiques.

En els vessants i divisòries, els sòls són clarament de vocació forestal: sòls somers en vessants, i moderadament profunds allà on la topografia ho permet.

Són el material originari i els diferents règims climàtics els factors formadors que predominen i que majoritàriament diferencien les unitats; així, en quant al material originari, a l'oest de la Serralada apareixen sòls forestals formats sobre gresos, calcàries i margues en les cotes superiors i granits en la base de la Serralada. A la zona central és on hi predominen els materials granítics en la base. A la part est, granits i pissarres esdevenen el material sobre els que s'han format els sòls.

L'altre factor que diferencia les diverses unitats, el règim climàtic, juga un paper important en quant a l'evolució dels sòls. Així, en cotes baixes el règim d'humitat és xèric, i el de temperatura, tèrmic; els sòls que trobem són poc desenvolupats i poden presentar característiques càlciques. A cotes superiors, el règim d'humitat passa a ser údic, i el de temperatura, mèsic; és en aquests règims on es desenvolupen la majoria dels sòls forestals de la part alta de la Serralada. A les cotes més altes, trobem puntualment un règim d'humitat críic. És en aquestes dues zones forestals on apareixen els sòls amb horitzons úmbrics i sòls amb una saturació de bases de menys del 50%.

3.2.- LLEGENDA DEL MAPA DE SÒLS

La llegenda del mapa de sòls consisteix en una relació ordenada de les unitats cartogràfiques que apareixen al mapa. Aquesta relació s'ha estructurat per unitats fisiogràfiques que, al seu torn, s'han subdividit per unitats geomorfològiques que alhora conformen les unitats cartogràfiques. Podem considerar, per tant, que la llegenda és fisiogràfica i explicativa.

FL- Façana Litoral

T- Terrasses i fons

- **FLTA05:** Associació de Xerofluents típics i Haploxerepts fluvèntics profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluents àqüics i Xerofluents oxiàqüics.

X- Rieres

- **FLX06:** Associació de Xerofluents típics profunds i Xeropsamments típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

P- Plana al·luvial

- **FLPA02:** Associació de Xerofluents típics i Xeropsamments típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

V- Vessants suaus

- **FLVA01:** Associació de Calcixerepts típics; Calcixerepts petrocàlcics i Xerortents típics moderadament profunds sobre sediments al·luvials i col·luvials.

V- Vessants moderats

- **FLVA07:** Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre granits i sediments col·luvials. Inclusions de Xerofluents típics.

V- Vessants forts i divisòries

- **FLVA03:** Associació de Calcixerepts típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre gresos i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents típics.

SL- Serralada Litoral**V- Vessants forts i divisòries**

- **SLVA02:** Associació de Xerortents lítics soms; Xerortents típics moderadament profunds i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Xerortents dístrics.
- **SLVA06:** Associació de Xerortents lítics i Distroxerepts húmics lítics soms sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents dístrics.
- **SLVA07:** Associació de Xerortents lítics, Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Xerortents dístrics.
- **SLVA08:** Associació de Xerortents lítics i Xerortents típics moderadament profunds sobre granits.

DP- Depressió Prelitoral**T- Terrasses i fons**

- **DPTA01:** Associació de Xerofluents típics profunds i Haploxerepts fluvèntics molt profunds sobre graves i sediments. Inclusions de Xerortents típics.
- **DPTA04:** Associació de Xerofluents típics i Xeropsamments típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluents oxiàquics i Xeropsamments oxiàquics.
- **DPTA05:** Associació de Xerofluents típics i Xerofluents oxiàquics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xeropsamments típics i Xeropsamments oxiàquics.

- **DPVA06:** Associació de Xerofluents típics molt profunds i Xerortents típics profunds sobre sediments al·luvials.

R- Relleus ondulats

- **DPRA04:** Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvis de granits. Inclusions de Xerortents típics.

V- Vessants suaus

- **DPVA05:** Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre col·luvis de vessant. Inclusions de Calcixerepts típics.
- **DPVA06:** Associació d'Haploxerepts càlcics i Xerortents típics moderadament profunds sobre col·luvis de vessant i conglomerats. Inclusions de Calcixerepts típics.
- **DPVA07:** Associació de Xerortents lítics soms, Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre pissarres i col·luvis de vessant.
- **DPVA08:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics moderadament profunds sobre granits i col·luvis de vessant.
- **DPVA10:** Associació de Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre col·luvis de vessant i sediments al·luvials.
- **DPVA11:** Associació de Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits i col·luvis de vessant.

SP- Serralada Prelitoral

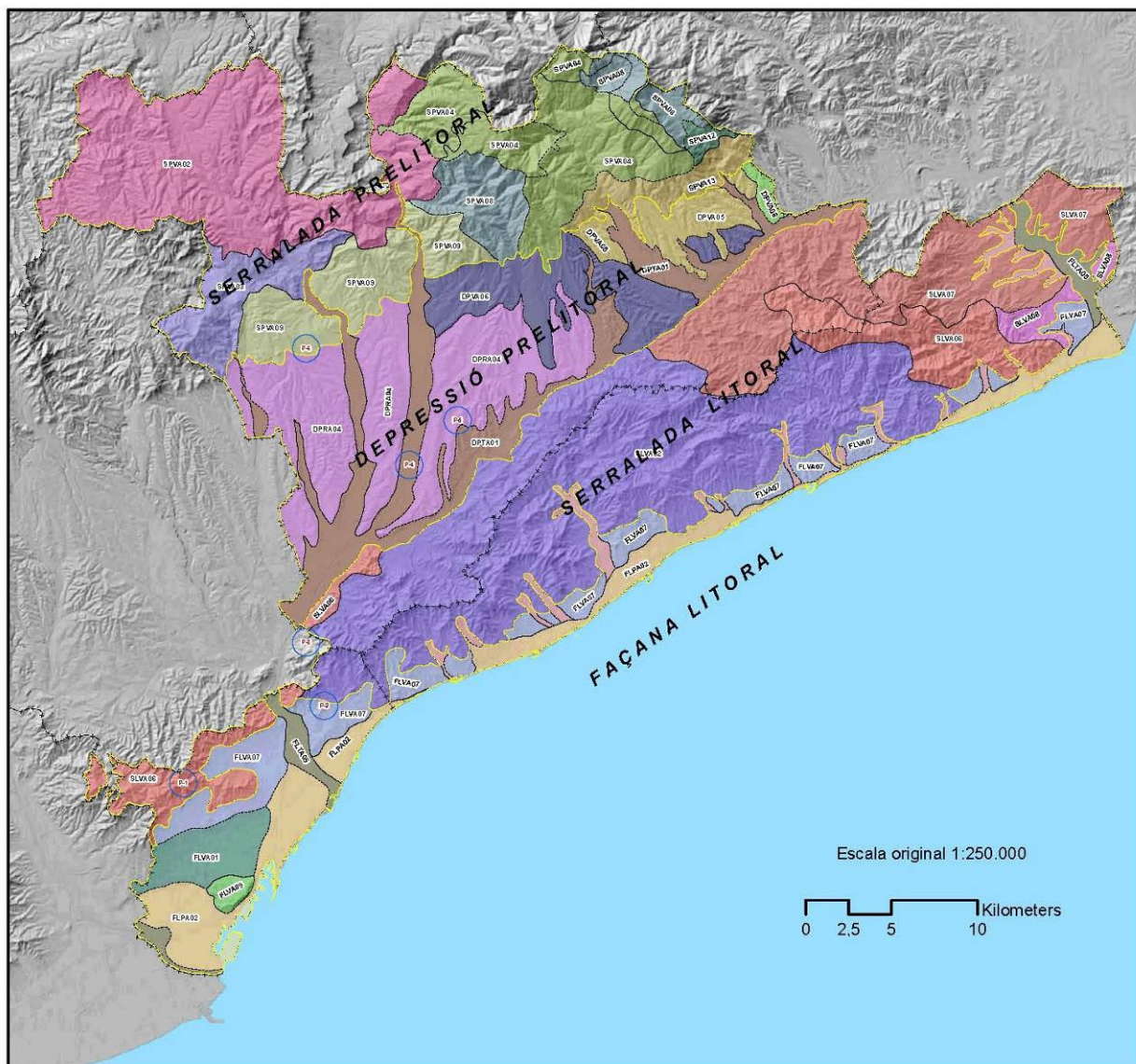
V- Vessants forts i divisòries

- **SPVA02:** Associació d'Udortents lítics soms i Udortents típics moderadament profunds sobre gresos i conglomerats i afloraments rocosos. Inclusions d'Eutrudepts típics.
- **SPVA03:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics moderadament profunds sobre gresos i afloraments rocosos. Inclusions de Calcixerepts típics.
- **SPVA04:** Associació d'Udortents típics lítics soms i Udortents típics moderadament profunds sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Distrudepts lítics i Distrudepts húmics lítics.
- **SPVA08:** Associació d'Udortents lítics soms i Udortents típics moderadament profunds sobre granits i afloraments rocosos. Inclusions de Distrudepts lítics i Distrudepts húmics lítics

- **SPVA09:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Calcixerepts típics i Haploxerals càlcics.
- **SPVA12:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics moderadament profunds sobre granits.
- **SPVA13:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics moderadament profunds sobre col·luvis de vessant.

4.- MAPA DE SÒLS DEL BARCELONÈS, EL MARESME I EL VALLÈS ORIENTAL

Es presenta el mapa de sòls de les 3 comarques amb la llegenda per entrada fisiogràfica corresponent. L'escala original d'edició d'aquest mapa és de 1:250.000.

lL- Façana Litoral

T. Terrasses i fons

FLTA05 FLTA05: Associació de Xerofluvents típics i Haploxerepts fluviàtics profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluvents àpals i Xerofluvents oisàgics.

X. Rieres

FLXA06 FLXA06: Associació de Xerofluvents típics profunds i Xeroassams típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

P. Plana al·luvial

FLPA02 FLPA02: Associació de Xerofluvents típics i Xeroassams típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

V. Vessants suaus

FLVA01 FLVA01: Associació de Calcixereps típics, Calcixereps petrocàlcs i Xerortents típics moderadament profunds sobre sediments al·luvials i col·luvials.

V. Vessants moderats

FLVA07 FLVA07: Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics sòms sobre grans i sediments col·luvials. Inclusions de Xerofluvents típics.

V. Vessants forts i divisòries

FLVA03 FLVA03: Associació de Calcixereps típics moderadament profunds i Xerortents lítics sòms sobre greus i afloraments rocassos. Inclusions de Xerortents típics.

lL- Serralada Litoral

V. Vessants forts i divisòries

SLVA02 SLVA02: Associació de Xerortents lítics sòms i Udorerts típics moderadament profunds i Haploxerepts càlcs i afloraments rocassos. Inclusions d'Eudrepts típics.

SLVA06 SLVA06: Associació de Xerortents lítics i Distroxepts hímics lítics sòms sobre pissarres i afloraments rocassos. Inclusions de Xerortents típics.

SLVA07 SLVA07: Associació de Xerortents lítics, Xerortents típics i Haploxerepts típics moderadament profunds sobre grans. Inclusions de Xerortents típics.

SLVA08 SLVA08: Associació de Xerortents lítics i Xerortents típics moderadament profunds sobre grans.

DP- Depressió Prelitoral

T. Terrasses i fons

DPTA01 DPTA01: Associació de Xerortents típics profunds i Haploxerepts fluviàtics molt profunds sobre grans i sediments. Inclusions de Xerortents típics.

DPTA04 DPTA04: Associació de Xerortents típics i Xeroassams típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluvents oisàgics i Xeroassams oisàgics.

R. Relieus ondulats

DPRA04 DPRA04: Associació de Calcixereps típics i Haploxerepts càlcs moderadament profunds sobre greus i lutites. Inclusions de Xerortents típics.

V. Vessants suaus

DPVA05 DPVA05: Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics sòms sobre col·luvials de vessant. Inclusions de Calcixereps típics.

DPVA06 DPVA06: Associació d'Haploxerepts càlcs i Xerortents típics moderadament profunds sobre col·luvials de vessant i congionats. Inclusions de Calcixereps típics.

DPVA08 DPVA08: Associació de Xerortents lítics sòms i Xerortents típics moderadament profunds sobre grans i col·luvials de vessant.

SP- Serralada Prelitoral

V. Vessants forts i divisòries

SPVA02 SPVA02: Associació d'Udorerts lítics sòms i Udorerts típics moderadament profunds sobre greus i congionats i afloraments rocassos. Inclusions d'Eudrepts típics.

SPVA03 SPVA03: Associació de Xerortents lítics sòms i Xerortents típics moderadament profunds sobre greus i afloraments rocassos. Inclusions de Calcixereps típics.

SPVA04 SPVA04: Associació d'Udorerts típics lítics sòms i Udorerts típics moderadament profunds sobre pissarres i afloraments rocassos. Inclusions de Distrepts lítics i Distrepts hímics lítics.

SPVA08 SPVA08: Associació d'Udorerts lítics sòms i Udorerts típics moderadament profunds sobre grans i afloraments rocassos. Inclusions de Distrepts lítics i Distrepts hímics lítics.

SPVA09 SPVA09: Associació de Xerortents lítics sòms i Xerortents típics i Haploxerepts típics moderadament profunds sobre grans. Inclusions de Calcixereps típics i Haploxerepts càlcs.

SPVA12 SPVA12: Associació de Xerortents lítics sòms i Xerortents típics moderadament profunds sobre grans.

SPVA13 SPVA13: Associació de Xerortents lítics sòms i Xerortents típics moderadament profunds sobre col·luvials de vessant.

MAPA DE SÒLS DE LES COMARQUES DEL BARCELONÈS, EL MARESME I EL VALLÈS ORIENTAL

- TRANSCATALÒNIA 2015 -

5.- ITINERARI DE LA JORNADA

5.1.- PARADA NÚM. 1. OBSERVATORI FABRA

Aquest punt d'observació ens mostra una esplèndida panoràmica sobre la comarca del Barcelonès. Ens situem a la Serralada Litoral, al vessant de la serra de Collserola, i observem la Façana Litoral on es situa la ciutat, emmarcada pels deltes del Besòs i Llobregat.

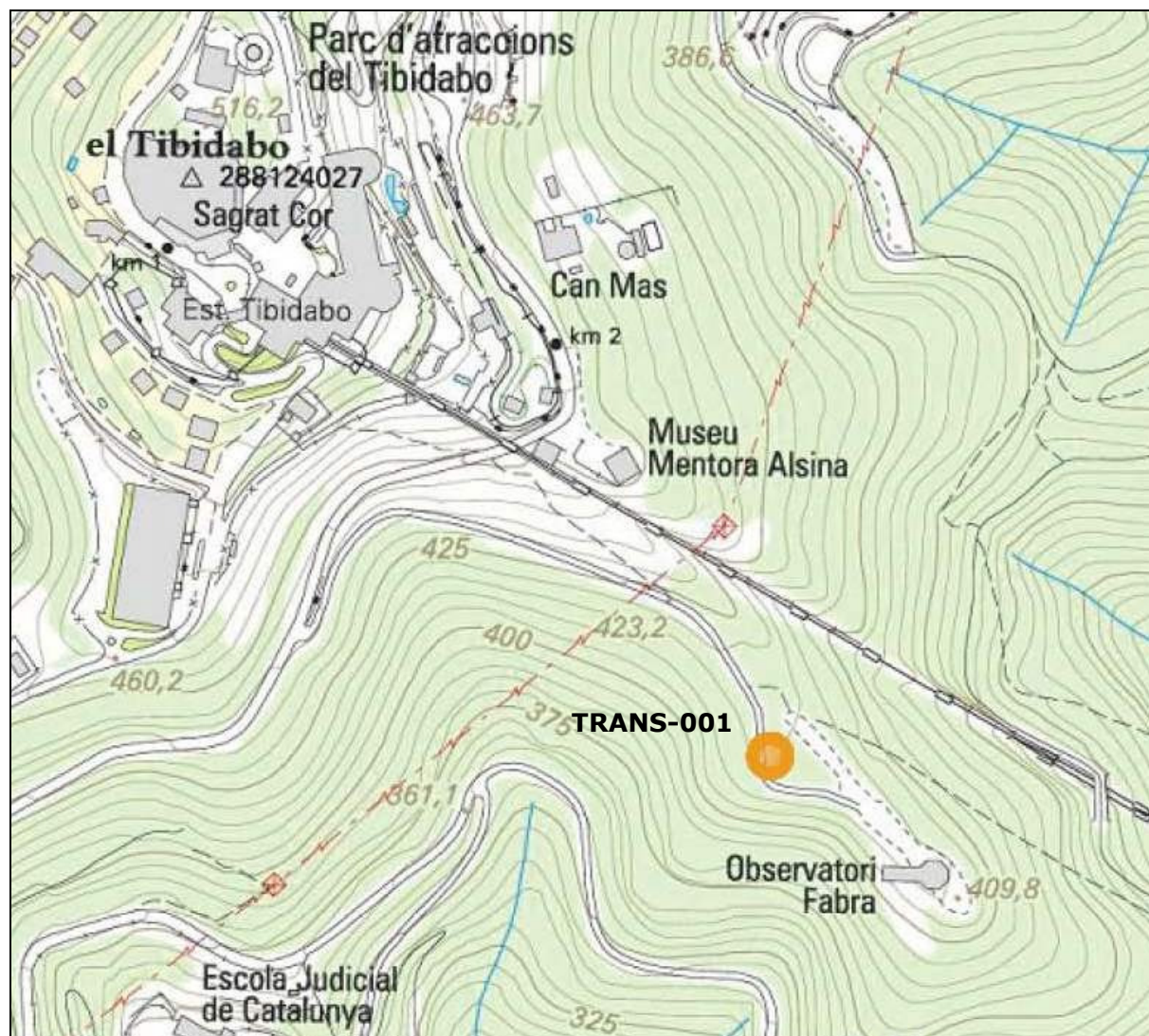

Figura 5. Situació del pèdon TRANS-001.

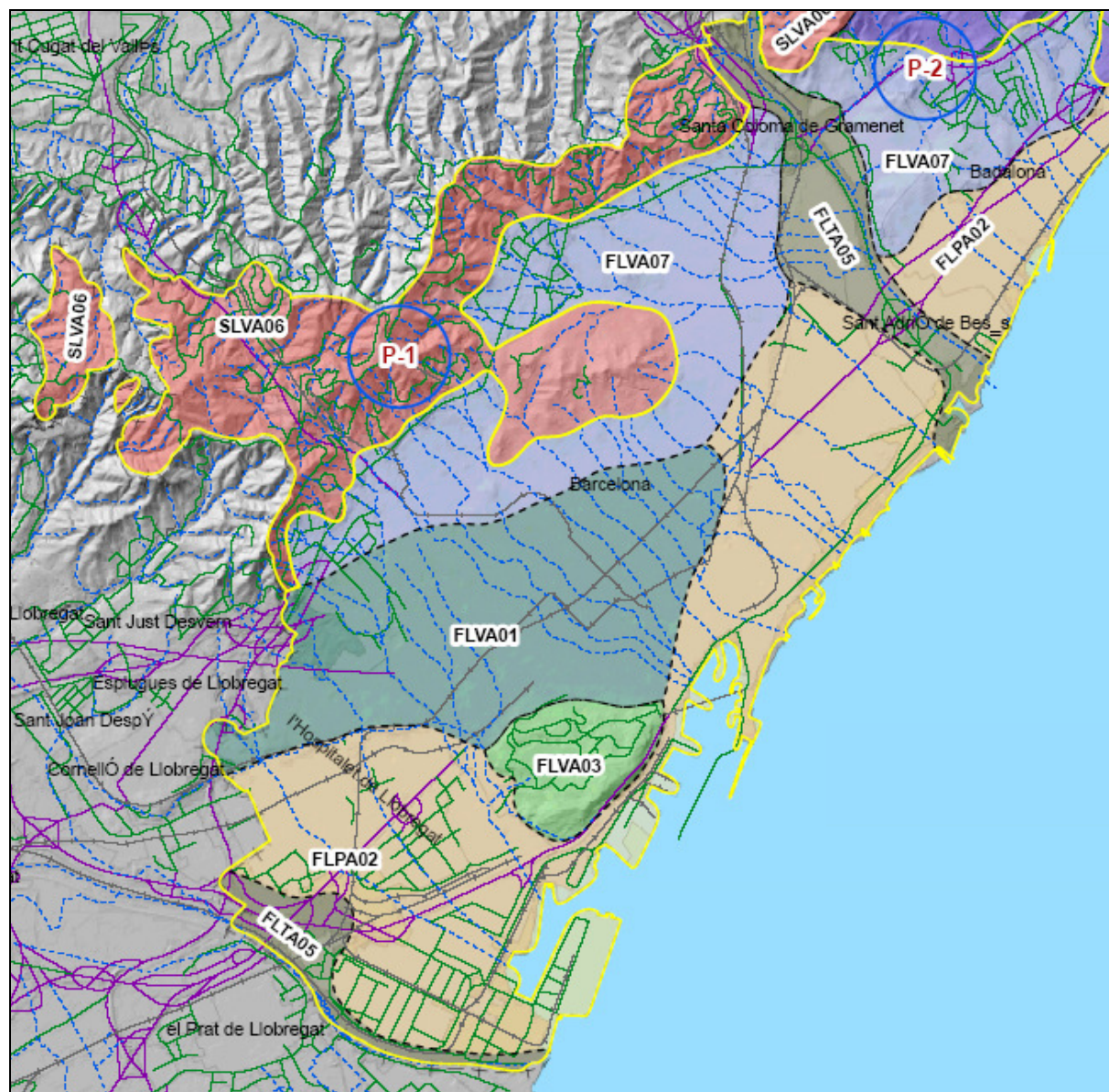

Figura 6. Mapa de sòls. Parada-1.

Ens situem en un vessant de fort pendent de pissarres i esquists. En ordre de proximitat al punt d'observació, trobem les següents unitats cartogràfiques:

SL- Serralada Litoral**V- Vessants forts i divisòries**

- **SLVA06:** Associació de Xerortents lítics i Distroxerepts húmics lítics soms sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents dístrics.

FL- Façana Litoral**V- Vessants moderats**

- **FLVA07:** Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre granits i sediments col·luvials. Inclusions de Xerofluents típics.

V- Vessants suaus

- **FLVA01:** Associació de Calcixerepts típics; Calcixerepts petrocàlcics i Xerortents típics moderadament profunds sobre sediments al·luvials i col·luvials.
- **FLVA03:** Associació de Calcixerepts típics moderadament profund i Xerortents lítics soms sobre gresos i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents típics.

P- Plana al·luvial

- **FLPA02:** Associació de Xerofluents típics i Xeropsamments típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

T- Terrasses i fons

- **FLTA05:** Associació de Xerofluents típics i Haploxerepts fluvèntics profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluents àqüics i Xerofluents oxiàqüics.

5.1.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 1.**SLVA06: Associació de Xerortents lítics i Distroxerepts húmics lítics soms sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents dístrics.**

Els sòls d'aquesta unitat són sòls soms, ben drenats i de textura de mitjana a fina, amb variabilitat de presència d'elements grossos. Aquests sòls s'han desenvolupat als vessants pissarroso molt forts i a les divisòries de la Serralada Litoral.

L'horitzó superficial té un espessor de 5-25 cm, i és de textura mitjana. Els horitzons subjacents poden arribar a 50 cm i, o bé no presenten desenvolupament edàfic o bé presenten un epipèdon úmbric.

Allà on la topografia permet l'acumulació de material, i no es pot desenvolupar un epipèdon úmbric, poden aparèixer inclusions de Xerortent dístric.

5.1.2.- Pèdon representatiu de la unitat SLVA06**TRANS-001****Data descripció:**22/08/2015**Descriptors:** Jordi Sánchez Herranz
Joan Xavier Gràcia i Franquet**Paratge:** Observatori Fabra**Municipi:** Barcelona**Comarca:** Barcelonès**CARTOGRAFIA****Full 1:**5.000:**Zona:** 31T**Coordenada X (m):** 426707**Coordenada Y (m):** 4585644**Z (m):** 411**GEOMORFOLOGIA****Escala d'observació:** Hectomètrica**Forma del relleu:** Vessant**Modificació de la forma:** No descrita**Dinàmica de la forma:** No descrits**Intensitat dels processos:** -**Tipus de pendent:** Simple**Morfologia local:** Rectilínea**Situació en el perfil:**

En el terç superior de la forma

Pendent general: <20 %**Pendent local:** <10 %**Orientació:** E**Longitud:** 100 m**MATERIAL ORIGINARI:**

Pissarres

MATERIAL SUBJACENT:

Pissarres

AFLORAMENTS**Abundància:** Sense**Distància mitja:** - m**Naturalesa:** -**ELEMENTS GROSSOS (Superfície)****Abundància:** Pocs (<10 %)**Dimensió mitja:** Còdol (6-25 cm)**Naturalesa:** Pissarra**CROSTA SUPERFICIAL****Tipus:** No existents**Espessor:** -**Consistència:** -**USOS DEL SÒL****Vegetació:**Bosc mixt**Usos del sòl:**Forestal**Tecnologia de sòls:**No descrita**CLIVELLAT SUPERFICIAL****Amplada:** Sense**Distància mitja:** -**ANTRÒPICS**

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Molt soms (<20 cm)

AIGUA DEL SÒL**Classe de drenatge:** -**Estat d'humitat:** Lleugerament humit**Nivell freàtic:** Inaccessible**RÈGIM D'HUMITAT:** Xèric**RÈGIM DE TEMPERATURES:** Tèrmic**CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):**

Xerortent lític

CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):

hàptic Leptosòl (esquelètic, distric)

Descripció (Nomenclatura SINEDARES)**-001-00 cm O****000-010 cm A**

EST. HUMITAT: Lleugerament humit. COLOR DE LA MÀTRIU (Humit): 7,5YR 3/4. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francollimosa. ELEMENTS GROSSOS: Freqüents (5-15%), grava mitjana (0,6-2 cm), subangular-tabular, pissarra. ESTRUCTURA: Dèbil, en blocs subangulars, fina.

CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Limitat per contacte lític. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Nul·la. LIMIT INFERIOR: Contacte lític, pla. HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Epipedió ÒCRIC.

010-040 cm Bw/R (pissarra)

EST. HUMITAT: Lleugerament humit. COLOR DE LA MÀTRIU (Humit): 7,5YR 4/6. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Franco-argil·lollimosa. ELEMENTS GROSSOS: Pocs (1-5%), grava mitjana (0,6-2 cm), subangular-tabular, pissarra. ESTRUCTURA: Dèbil, en blocs subangulars, fina. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Nul·la. LIMIT INFERIOR:

> 040 cm R Pissarra

Figura 7. Perfil TRANS-001. (fotografia J.X. Gràcia)

5.1.3.- Interval·ls d'anàlisi dels pedons similars de la unitat SLVA06

Horitzó genètic	Profunditat	Humitat	pH	COND.ELEC	Matèria orgànica	Carbonat Càlcic Equiv.	CIC
	(cm)	105 °C %	H ₂ O 1:2,5	25°C(ext. 1:5 H ₂ O) dS/m	%	% s.m.s.	meq/100g s.m.s.
A	5-25	1,69-2,32	6,61-7,89	0,252-0,256	3,39-5,78	0	27,6-38,9

Granulometria (%)					
Arena (Ø en mm)		Llim (Ø en mm)		Argila	Classe Textural
2.00-0,2	0,2- 0,05	0,05-0,02	0,02-0,002	Ø < 0.002 mm	USDA
27,6-38,9	11,5-16-2	10,9-12,8	18,2-33	8,8-21,5	Franca

5.2.- PARADA NÚM. 2. EL MIRADOR DE LA SERRA DE MOSQUES D'ASE

Aquest punt d'observació ens mostra la comarca del Barcelonès des de Santa Coloma de Gramanet, i l'inici de la Serralada Litoral —Serralada de Marina—, serralada que ocupa la major part de la comarca del Maresme.

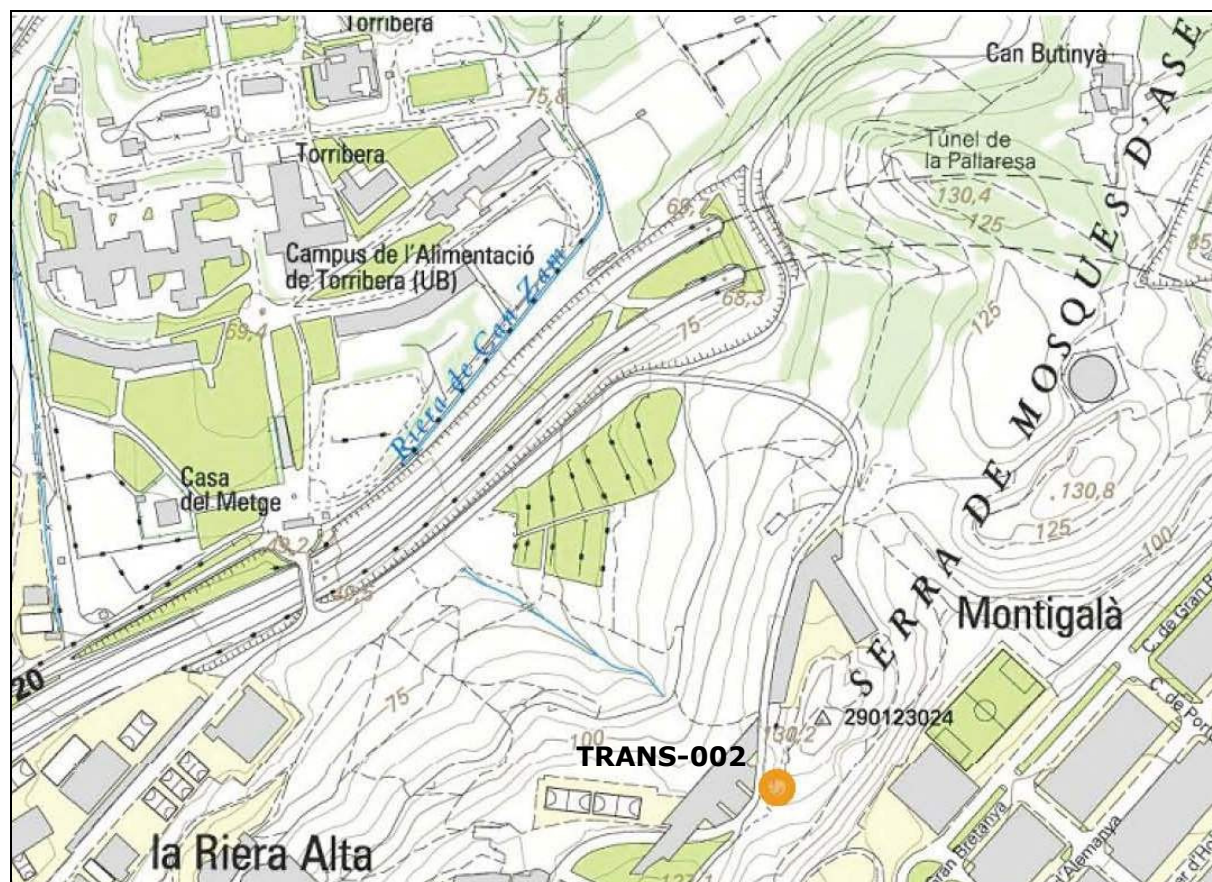

Figura 8. Situació del pèdon TRANS-002.

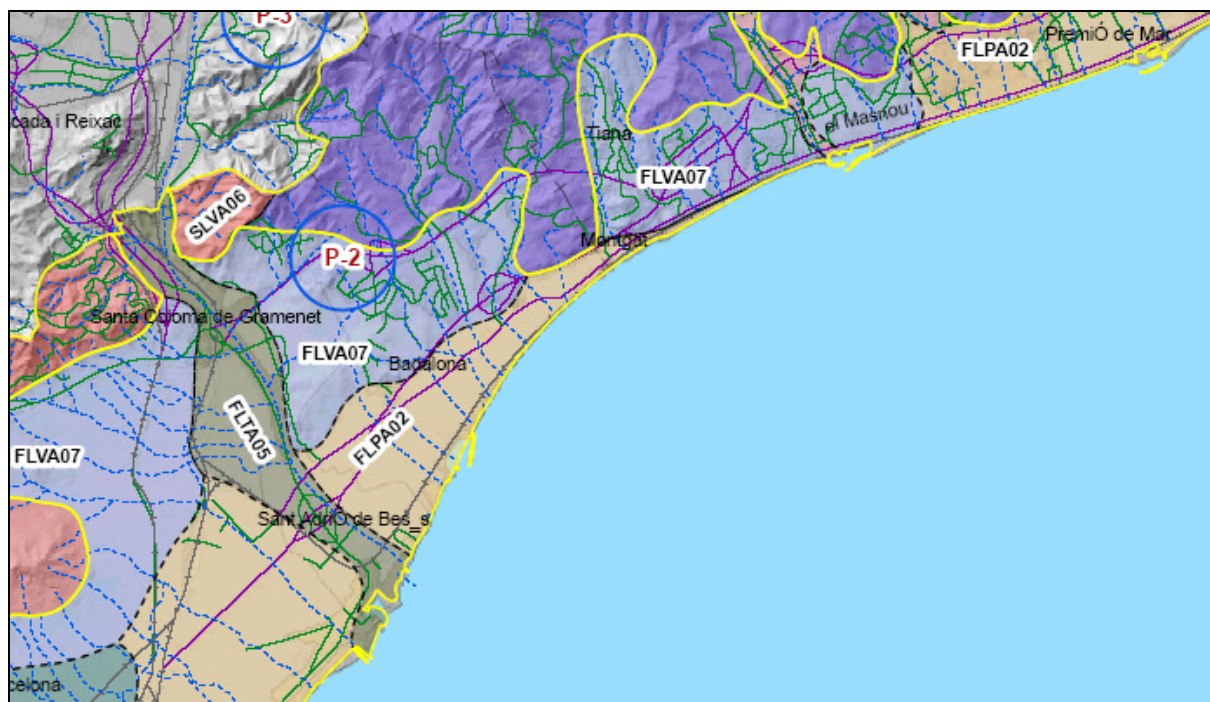

Figura 9. Mapa de sòls. Parada-2.

En el seu context fisiogràfic, ens situem a cavall entre la Serralada Litoral i la Façana Litoral. En ordre de proximitat al punt d'observació, trobem les següents unitats cartogràfiques:

FL- Façana Litoral

V- Vessants moderats

- **FLVA07:** Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre granits i sediments col·luvials. Inclusions de Xerofluents típics.

P- Plana al·luvial

- **FLPA02:** Associació de Xerofluents típics i Xeropsammets típics molt profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerortents típics.

T- Terrasses i fons

- **FLTA05:** Associació de Xerofluents típics i Haploxerepts fluvèntics profunds sobre sediments al·luvials. Inclusions de Xerofluents àqüics i Xerofluents oxiàqüics.

SL- Serralada Litoral

V- Vessants forts i divisòries

- **SLVA02:** Associació de Xerortents lítics soms; Xerortents típics moderadament profunds i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Xerortents dístrics.
- **SLVA06:** Associació de Xerortents lítics i Distroxerepts húmics lítics soms sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents dístrics.

5.2.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 2.

FLVA07: Associació de Xerortents típics moderadament profunds i Xerortents lítics soms sobre granits i sediments col·luvials.

Els sòls d'aquesta unitat són sòls que varien de soms a moderadament profunds, ben

drenats i de textura de mitjana a grossa, amb abundants elements grossos.

Aquests sòls s'han desenvolupat als vessants moderats de la Serralada Litoral, el que correspondria a la unitat de peu de mont de la serralada, i representa l'interfase entre aquesta i la plana al·luvial o els vessants més suaus de la unitat.

L'horitzó superficial té un gruix variable de 10-40 cm, és de textura de mitjana a grossa, amb abundants elements grossos. Subjacent a l'horitzó superficial apareix el granit, o bé col·luvis de vessant granítics. Pot presentar bandes de carbonat càlcic pulverulent, i, en alguns casos, es pot apreciar cert moviment d'argiles en els granits.

En aquesta unitat poden aparèixer inclusions de Xerofluent típic.

5.2.2.- Pèdon representatiu de la unitat FLVA07

TRANS-002

Data descripció: 22/08/2015

Descriptors: Jordi Sánchez Herranz
Joan Xavier Gràcia i Franquet

Paratge: Mirador de la serra de mosques d'ase

Municipi: Santa Coloma de Gramanet

Comarca: Barcelonès

CARTOGRAFIA

Full 1:5.000:

Zona: 31T

Coordenada X (m): 434679

Coordenada Y (m): 4589942

Z (m): 115

GEOMORFOLOGIA

Escala d'observació: Hectomètrica

Forma del relleu: Vessant

Modificació de la forma: No descrita

Dinàmica de la forma: No descrits

Intensitat dels processos: -

Tipus de pendent: Simple

Morfologia local: Rectilínea

Situació en el perfil:

A la vora superior de la forma

Pendent general: <20 %

Pendent local: <10 %

Orientació: E

Longitud: 100 m

MATERIAL ORIGINARI:

Granits

MATERIAL SUBJACENT:

Granits

AFLORAMENTS

Abundància: Comuns (10-25 %)

Distància mitja: - m

Naturalesa: Granit

ELEMENTS GROSSOS (Superfície)

Abundància: Freqüents (10-30 %)

Dimensió mitja:

Grava mitjana (0,6-2 cm)

Naturalesa: Granit

CROSTA SUPERFICIAL

Tipus: No existents

Espessor: -

Consistència: -

USOS DEL SÒL

Vegetació: Natural eliminada

Usos del sòl: Forestal

Tecnologia de sòls: No descrita

CLIVELLAT SUPERFICIAL

Amplada: Sense

Distància mitja: -

ANTRÒPICS

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Molt soms (<20 cm)

AIGUA DEL SÒL

Classe de drenatge: -

Estat d'humitat: Sec

Nivell freàtic Inaccessible

CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):
Xerortent lític

RÈGIM D'HUMITAT: Xèric

RÈGIM DE TEMPERATURES: Tèrmic

CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):
Regosòl lèptic

Descripció (Nomenclatura SINEDARES)

000-020/035 cm A

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 10YR 3/4. TAQUES: No n'hi ha (0%)
 . ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Franca. ELEMENTS GROSSOS:
 Pocs (1-5%), grava grossa (2-6 cm), Subarrodonit-esferoidal, granit. ESTRUCTURA:
 Moderada, en blocs subangulars, fina. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Friable.
 COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS:
 No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Limitat per contacte lític.
 ACTIVITAT BIOLÒGICA: Turrícules. ACTIVITAT ANTRÒPICA: Restes d'escombreries
 ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Alta. LIMIT INFERIOR: Contacte lític, pla.
 HORITZÓ GENÈTIC: Epipedió ÒCRIC.

> 020/035 cm R_{tk} Granit. Presència de bandes de poc gruix, de CaCO₃ pulverulent.

Figura 10. Perfil TRANS-002. (fotografia J.X. Gràcia)

5.2.3.- Interval·ls d'anàlisis dels pedons similars de la unitat FLVA07

Horitzó genètic	Profunditat	Humitat	pH	COND.ELEC	Matèria orgànica	Carbonat Càlcic Equiv.	CIC
	(cm)	105 °C %	H ₂ O 1:2,5	25°C(ext. 1:5 H ₂ O) dS/m	%	% s.m.s.	meq/100g s.m.s.
A	010-040	0,77-1,08	5,71-8,07	0,044-0,214	0,87-2,25	0-6	8,6-10,2

Granulometria (%)					
Arena (Ø en mm)		Llim (Ø en mm)		Argila	Classe Textural
2.00-0,2	0,2- 0,05	0,05-0,02	0,02-0,002	Ø < 0.002 mm	USDA
62-69,6	9,7-17,1	4,9-7,1	5,1-8,9	4,9-10,7	Areno-Franca / Franco-Arenosa

5.3.- PARADA NÚM. 3. SANT PERE DE REIXAC

Aquest punt d'observació, tot i trobar-se fora de les comarques estudiades —Vallès occidental—, ens mostra de manera privilegiada els dos vallessos. L'Església de Reixac es situa a la localitat de Montcada i Reixac i està documentada des del any 992. Va ser refeta a mitjans del segle XI i consagrada el 1048. Cap al Any 1676 es va transformar adquirint l'aspecte que podem observar en l'actualitat.

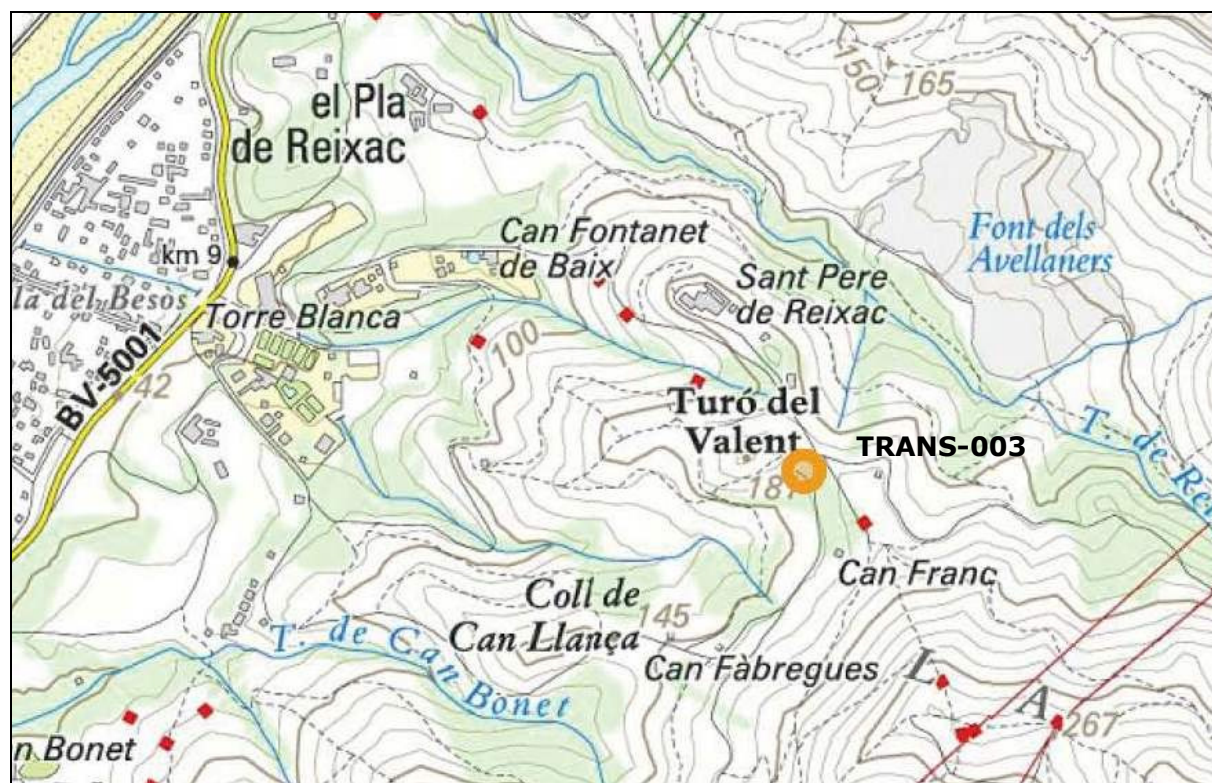

Figura 11. Situació del pèdon TRANS-003.

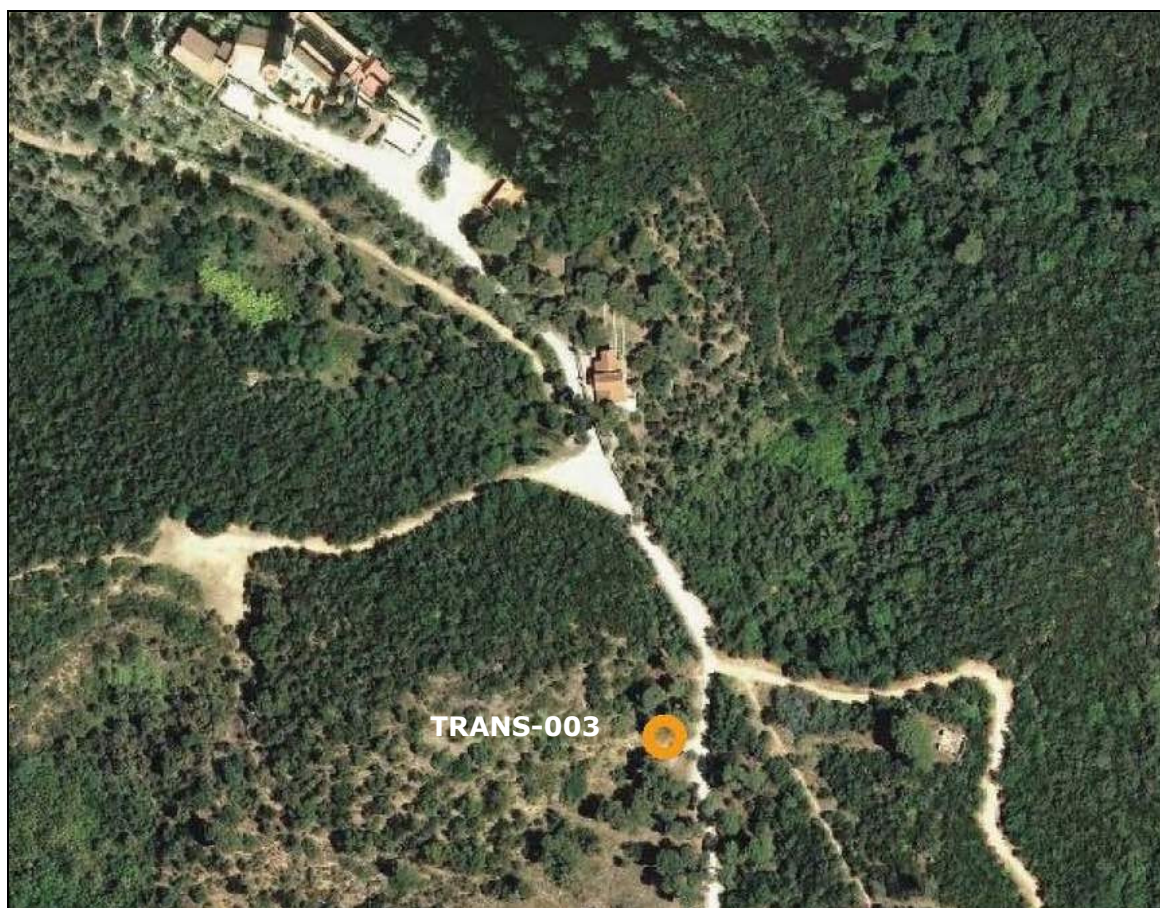

Figura 12. Situació del pèdon TRANS-003.

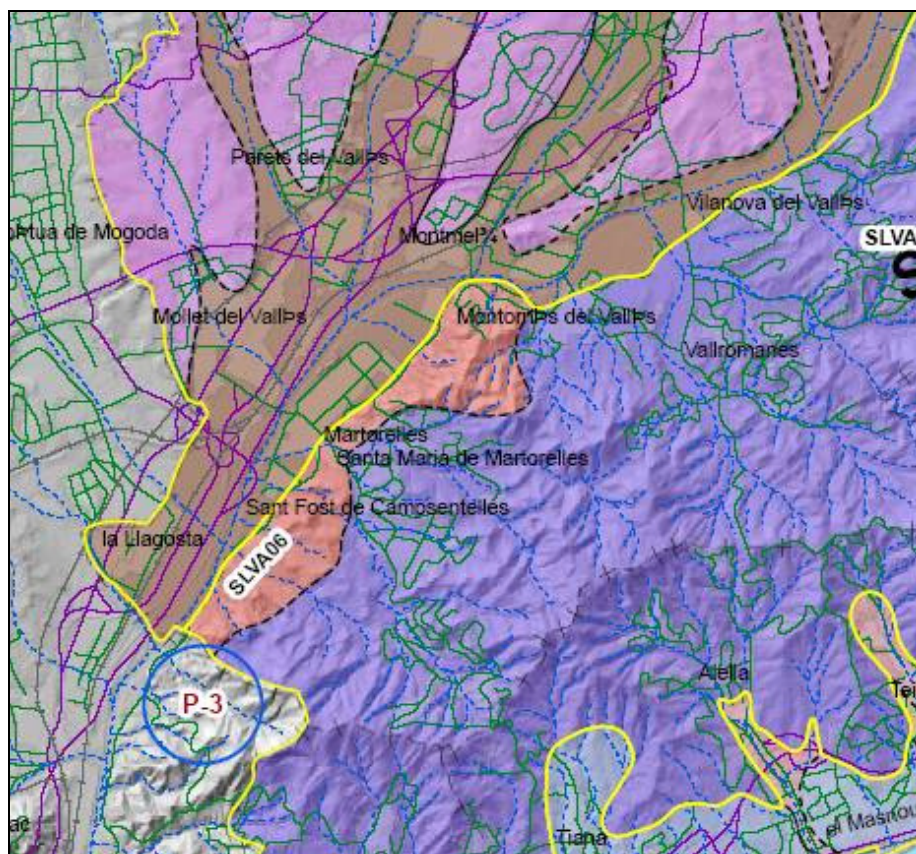

Figura 13. Mapa de sòls. Parada-3

Ens situem a la Serralada Litoral, al vessant interior, i observem la Depressió Prelitoral fins a la Serralada Prelitoral. En ordre de proximitat al punt d'observació, trobem les següents unitats cartogràfiques:

SL- Serralada Litoral

V- Vessants forts i divisòries

- **SLVA02:** Associació de Xerortents lítics soms; Xerortents típics moderadament profunds i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Xerortents dístrics.
- **SLVA06:** Associació de Xerortents lítics i Distroxerepts húmics lítics soms sobre pissarres i afloraments rocosos. Inclusions de Xerortents dístrics.

DP- Depressió Prelitoral

T- Terrasses i fons

- **DPTA01:** Associació de Xerofluents típics profunds i Haploxerepts fluvèntics molt profunds sobre graves i sediments. Inclusions de Xerortents típics.

R- Relleus ondulats

- **DPRA04:** Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvis de granits. Inclusions de Xerortents típics.

5.3.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 3.

SLVA02: Associació de Xerortents lítics soms; Xerortents típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre granits.

Els sòls d'aquesta unitat són sòls que varien de soms a moderadament profunds, ben drenats i de textura grossa, amb pocs elements grossos i de naturalesa granítica.

Aquests sòls s'han desenvolupat als vessants granítics molt forts i a les divisòries de la Serralada Litoral.

L'horitzó superficial té un gruix de 10-40 cm, és de textura grossa, amb pocs elements grossos. Els horitzons subjacents poden arribar a 80 cm i majoritàriament no presenten desenvolupament edàfic, encara que de vegades apareixen horitzons d'acumulació de carbonat càlcic, en forma de betes pulverulentes, de gruix inferior a 10 cm, intercalats en l'horitzó C de granit molt meteoritzat.

Allà on la topografia permet l'acumulació del granit meteoritzat poden aparèixer inclusions de Xerortent dístric.

5.3.2.- Pèdon representatiu de la unitat SLVA02**TRANS-3****Data descripció:**22/08/2015**Descriptors:** Jordi Sánchez Herranz
Joan Xavier Gràcia i Franquet**Paratge:** Sant Pere de Reixac**Municipi:** Montcada i Reixac**Comarca:** Vallès Occidental**CARTOGRAFIA****Full 1:**5.000:**Zona:** 31T**Coordenada X (m):** 433888**Coordenada Y (m):** 4593887**Z (m):** 164**GEOMORFOLOGIA****Escala d'observació:** Hectomètrica**Forma del relleu:** Vessant**Modificació de la forma:** No descrita**Dinàmica de la forma:** No descrits**Intensitat dels processos:** -**Tipus de pendent:** Simple**Morfologia local:** Rectilínea**Situació en el perfil:**

En el terç superior de la forma

Pendent general: <20 %**Pendent local:** <10 %**Orientació:** E**Longitud:** 100 m**MATERIAL ORIGINARI:**

Detrítics terrígens amb graves

MATERIAL SUBJACENT:

Granit

AFLORAMENTS**Abundància:** Sense**Distància mitja:** - m**Naturalesa:** -**ELEMENTS GROSSOS (Superfície)****Abundància:** Sense**Dimensió mitja:** -**Naturalesa:** -**CROSTA SUPERFICIAL****Tipus:** No existents**Espessor:** -**Consistència:** -**USOS DEL SÒL****Vegetació:**Bosc mixt**Usos del sòl:**Forestal**Tecnologia de sòls:**No descrita**CLIVELLAT SUPERFICIAL****Amplada:** Sense**Distància mitja:** -**ANTRÒPICS**

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Moderadament profunds (40-80 cm)

AIGUA DEL SÒL**Classe de drenatge:** -**Estat d'humitat:** Lleugerament humit**Nivell freàtic** Inaccessible**RÈGIM D'HUMITAT:** Xèric**RÈGIM DE TEMPERATURES:** Tèrmic**CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):**

Xerorthent típic

CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):

Regosòl hàplic

Descripció (Nomenclatura SINEDARES)**-0,5-000 cm O****000-025 cm A**EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 10YR 4/3. TAQUES: No n'hi ha (0%)
. ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoarenosa. ELEMENTS GROSSOS:
Pocs (1-5%), grava fina (0,2-,06 cm), subarrodonit-tabular, polimíctics. ESTRUCTURA:
Dèbil, en blocs subangulars, mitjana. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Friable.
COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS:

No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Nul·la. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORITZÓ DIAGNÒSTIC: Epipedió ÒCRIC.

025-060 cm Bw

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 10YR 3/4. TAQUES: No n'hi ha (0%) . ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoarenosa. ELEMENTS GROSSOS: Abundants (36-70%), còdol (6-25 cm), subarrodonit-tabular, polimíctics. ESTRUCTURA: Moderada, en blocs subangulars, mitjana. CONSISTÈNCIA: Lleugerament dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Limitat per contacte lític. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Nul·la. LIMIT INFERIOR: Contacte lític, irregular.

> 060 cm 2C Granit meteoritzat (Sauló).

Figura 14. Perfil TRANS-003.

5.3.3.- Interval·ls d'anàlisis dels pedons similars de la unitat SLVA02

Horitzó genètic	Profunditat	Humitat	pH	COND.ELEC	Matèria orgànica	Carbonat Càlcic Equiv.	CIC
	(cm)	105 °C %	H ₂ O 1:2,5	25°C(ext. 1:5 H ₂ O) dS/m	%	% s.m.s.	meq/100g s.m.s.
A	10-40	1,57-1,73	6,46-6,75	0,04-0,199	0,87-1,13	0	10,2-10,8
Bw	20-80	1,27-1,5	6,82-7,15	0,04-0,06	0,55-1,13	0	7,7-10,5

Granulometria (%)					
Arena (Ø en mm)		Llim (Ø en mm)		Argila	Classe Textural
2.00-0,2	0,2- 0,05	0,05-0,02	0,02-0,002	Ø < 0.002 mm	USDA
62,5-67,1	12,1-14,3	6,1-6,8	5,2-10,4	5,2-8,9	Arenofranca / Franco-arenosa
67,2-72,2	15,4-15,7	5-5,4	2,7-7,2	4,5-4,7	Arenosa / Arenofranca

5.4.- PARADA NÚM.4. SANT JULIÀ DE PALOU

Ens trobem a Sant Julià de Palou, originalment una església romànica, consagrada el 1103, i refeta avançat el segle XVI. Es tracta d'un edifici gòtic tardà, d'una sola nau amb volta de creueria i capelles laterals. L'àbsis és poligonal i és reforçat per contraforts. És un dels pocs edificis gòtics ben conservats de la comarca, el qual, tot i haver sofert reformes posteriors, té una elegant portada formada per feixos de columnes, que acaben en petits capitells, amb motius vegetals flamígers.

Figura 15. Situació del pèdon TRANS-004.

Figura 16. Situació del pedon TRANS-004.

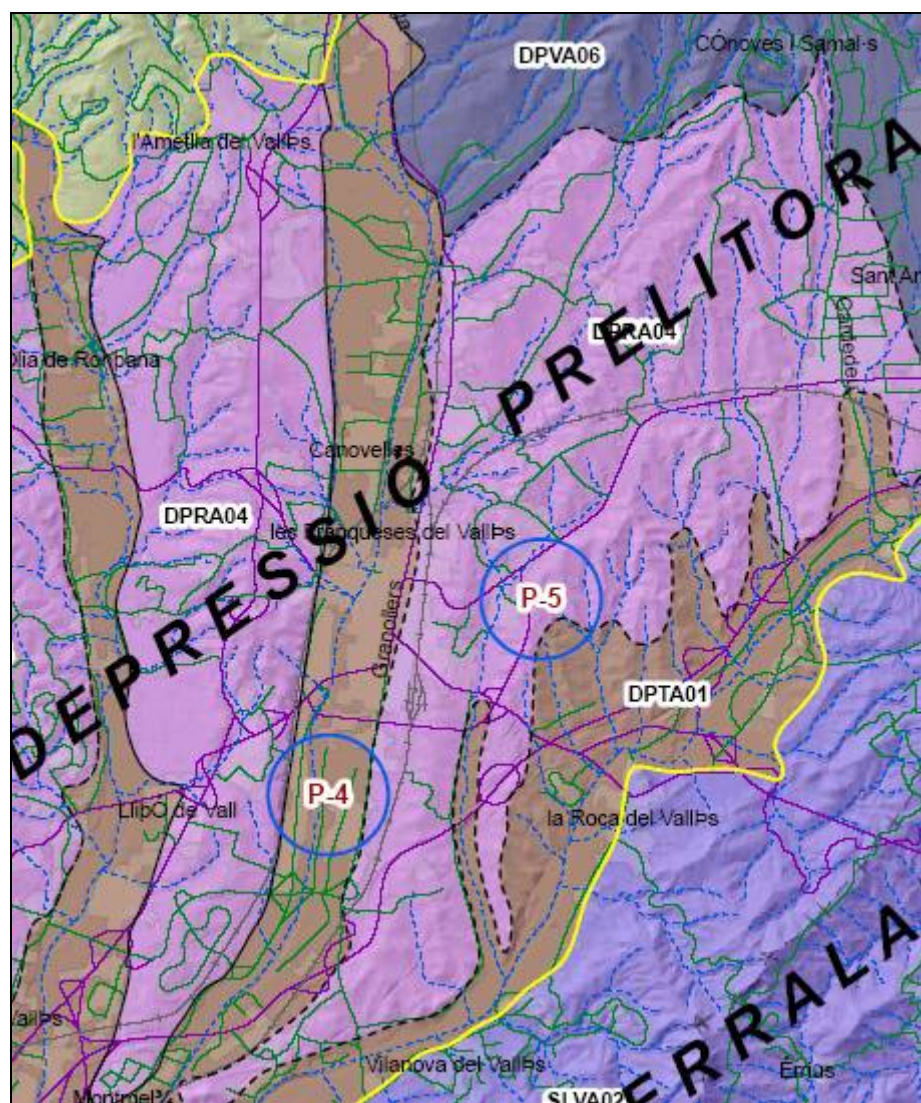

Figura 17. Mapa de sòls. Parada-4.

Ens situem a la Depressió Prelitoral, a la terrassa alta del riu Congost, i en ordre de proximitat al punt d'observació, trobem:

DP- Depressió Prelitoral

T- Terrasses i fons

- **DPTA01:** Associació de Xerofluents típics profunds i Haploxerepts fluvèntics molt profunds sobre graves i sediments. Inclusions de Xerortents típics.

R- Relleus ondulats

- **DPRA04:** Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvis de granits. Inclusions de Xerortents típics

5.4.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 4.

DPTA01: Associació de Xerofluents típics profunds i Haploxerepts fluvèntics molt profunds sobre graves i sediments.

Els sòls d'aquesta unitat són sòls molt profunds, ben drenats i de textura de mitjana a grossa, amb freqüents elements grossos d'origen fluvial i principalment d'origen calcari.

Els elements grossos i la textura presenten un clar gradient; com més propers al curs fluvial, els elements grossos són més abundants i de major grandària, i la textura, més grossa, i a mida que ens allunyem del curs fluvial i ens situem a les primeres terrasses, els elements grossos disminueixen en quantitat i en grandària, i la textura passa de grossa a mitjana.

Aquests sòls s'han desenvolupat a la Depressió Prelitoral, a les planes d'inundació, associats al Xerofluent típic, i a les terrasses més elevades i més recents, amb un sòl més evolucionat, Haploxerept fluvèntic, amb pendent molt suau.

En les parts més altes de les terrasses poden aparèixer inclusions de Xerortent típic.

La catena de sòls que es forma, entre la xarxa de drenatge i els relleus ondulats del Vallès, és un patró que es repeteix a tota la Depressió Prelitoral: s'inicia amb sòls associats al curs fluvial, i finalitza amb sòls més evolucionats (amb endopèdon càlcic) de les parts més altes dels relleus ondulats.

5.4.2.- Pèdon representatiu de la unitat DPTA01

TRANS-4

Data descripció: 22/08/2015
Descriptors: Jordi Sánchez Herranz

Municipi: Granollers
Comarca: Vallès Oriental

Joan Xavier Gràcia i Franquet
Paratge: El Pla de palou

CARTOGRAFIA
Full 1:5.000:

Zona: 31T**Coordenada X (m):** 440446**Coordenada Y (m):** 4604401**Z (m):** 123**GEOMORFOLOGIA****Escala d'observació:** Hectomètrica**Forma del relleu:** Terrassa elevada**Modificació de la forma:**

Abancalaments

Dinàmica de la forma: No descrits**Intensitat dels processos:** -**Tipus de pendent:** Simple**Morfologia local:** Rectilínea**Situació en el perfil:**

En el terç superior de la forma

Pendent general: <2 %**Pendent local:** <2 %**Orientació:** No descrit**Longitud:** 100 m**MATERIAL ORIGINARI:**

Detrítics terrígens fins

MATERIAL SUBJACENT:**AFLORAMENTS****Abundància:** Sense**Distància mitja:** - m**Naturalesa:** -**ELEMENTS GROSSOS (Superfície)****Abundància:** Sense**Dimensió mitja:** -**Naturalesa:** -**CROSTA SUPERFICIAL****Tipus:** No existents**Espessor:** -**Consistència:** -**USOS DEL SÒL****Vegetació:** Cultiu (pèsols)**Usos del sòl:** Agrícola**Tecnologia de sòls:** No descrita**CLIVELLAT SUPERFICIAL****Amplada:** Sense**Distància mitja:** -**ANTRÒPICS**

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Molt profunds (>120 cm)

AIGUA DEL SÒL**Classe de drenatge:** -**Estat d'humitat:** Lleugerament humit**Nivell freàtic:** Inaccessible**RÈGIM D'HUMITAT:** Xèric**RÈGIM DE TEMPERATURES:** Tèrmic**CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):**

Haploxerept càlcic

CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):

Cambisòl hàplic

Descripció (Nomenclatura SINEDARES)**000-015 cm Ap**

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 7,5YR 3/4. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Franco-argil·loarenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han. ESTRUCTURA: Moderada, en blocs subangulars, fina. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Abrupte per conreu, pla. HORIZÓ DIAGNÒSTIC: Epipedió ÒCRIC.

015-050 cm Bw

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 7,5YR 4/4. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoargil·loarenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han. ESTRUCTURA: Forta, en blocs subangulars, fina. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit.

ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla
HORITZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

050-090 cm Bwkn₁

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 7,5YR 3/4. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Franca. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han. ESTRUCTURA: Molt forta, en blocs subangulars, grossa. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Molt compacte. ACUMULACIONS: Poques (<5%), pseudo-micelis, molt petites (<2 mm), de CaCO₃ / Poques (<5%), nòduls, petites (2-5 mm), de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat . CUTANS: No n'hi han . SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: Turrícules. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORITZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

> 090 cm Bwkn₂

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 7,5YR 4/6. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoargil-loarenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han. ESTRUCTURA: Molt forta, en blocs subangulars, grossa. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Molt compacte. ACUMULACIONS: Poques (<5%), pseudo-micelis, molt petites (<2 mm), de CaCO₃ / Poques (<5%), nòduls, petites (2-5 mm), de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat . CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: Turrícules . ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORITZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

Figura 18. Perfil TRANS-004. (fotografia J.X. Gràcia)

5.4.3.- Anàlisi del pedon TRANS-004

Horitzó genètic	Profunditat	Humitat	pH	COND.EL EC	Matèria orgànica	Carbonat Càlcic Equiv.	CIC
	(cm)	105 °C %	H ₂ O 1:2,5	25°C(ext . 1:5 H ₂ O) dS/m	%	% s.m.s.	meq/100g s.m.s.
Ap	015	0,99	8,02	0,174	3,26	15	10,4
Bw	050	0,99	8,27	0,168	1,68	17	8,8
Bwkn ₁	090	0,85	8,39	0,188	1,12	17	9,2
Bwkn ₂	> 090	0,89	7,77	1,034	0,91	15	8,8

Granulometria (%)			
Arena (Ø en mm)	Llim (Ø en mm)	Argila	Classe Textural

2.00-0,2	0,2- 0,05	0,05-0,02	0,02-0,002	Ø < 0.002 mm	USDA
8	40,5	13,9	12	25,6	Franco-argil.loarenosa
7,8	44,7	11,5	11,7	24,3	Franco-argil.loarenosa
7,9	40,8	10,7	18	22,6	Franca
6,3	42,7	10,5	17,3	23,2	Franco-argil.loarenosa

5.5.- PARADA NÚM.5. LA MIRANDA D'EN PUNTES

Ens trobem a una Glorieta situada a tocar de la Ronda de Granollers, ja en terme municipal de la Roca del Vallès. Feta construir per la família Punes, que li dona nom, i que era la propietària de totes aquestes terres. Es troba situada estratègicament en un punt amb molt bona visibilitat sobre la comarca del Vallès Oriental.

Figura 19. Situació del pèdon TRANS-005.

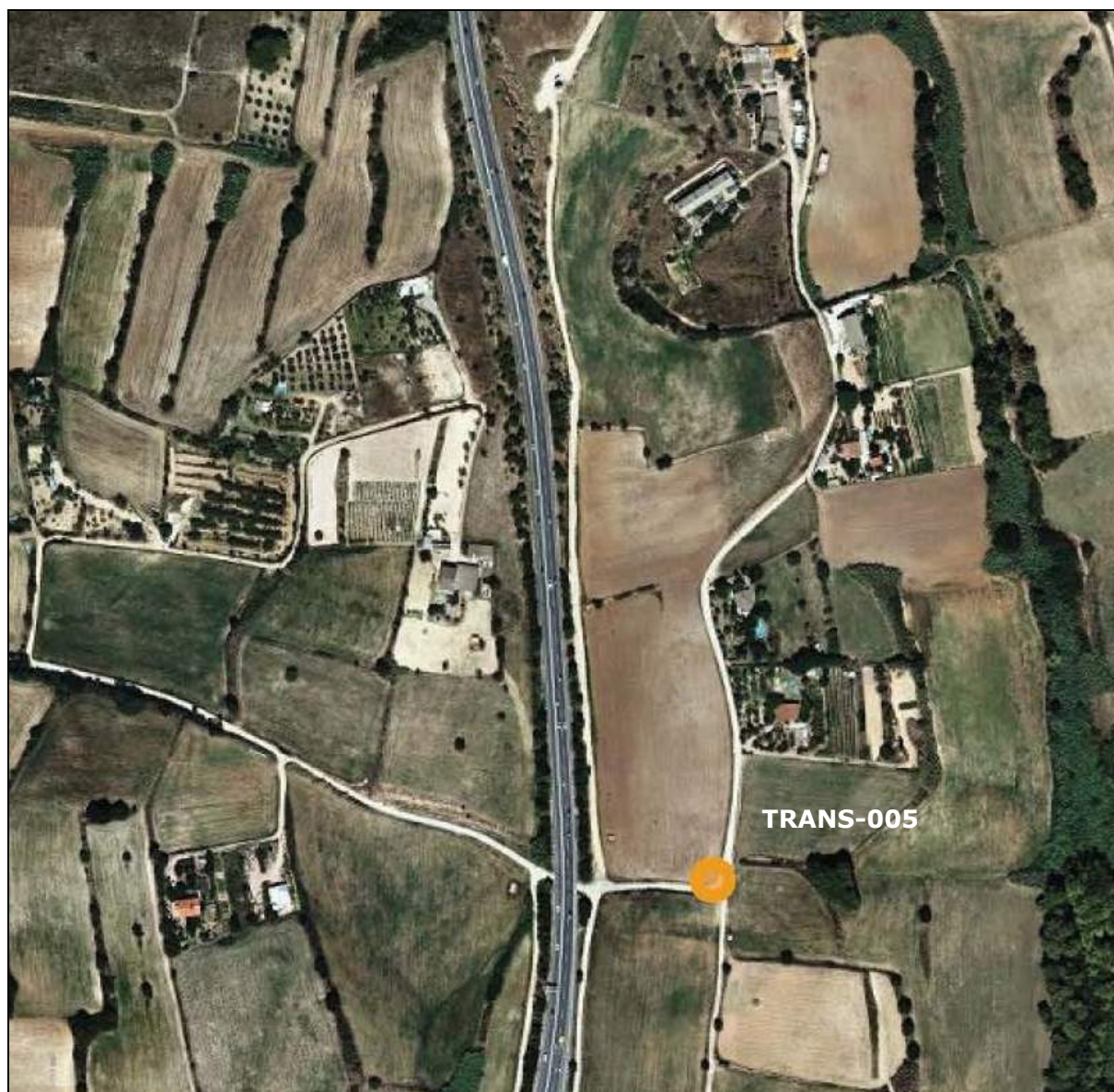

Figura 20. Situació del pèdon TRANS-005.

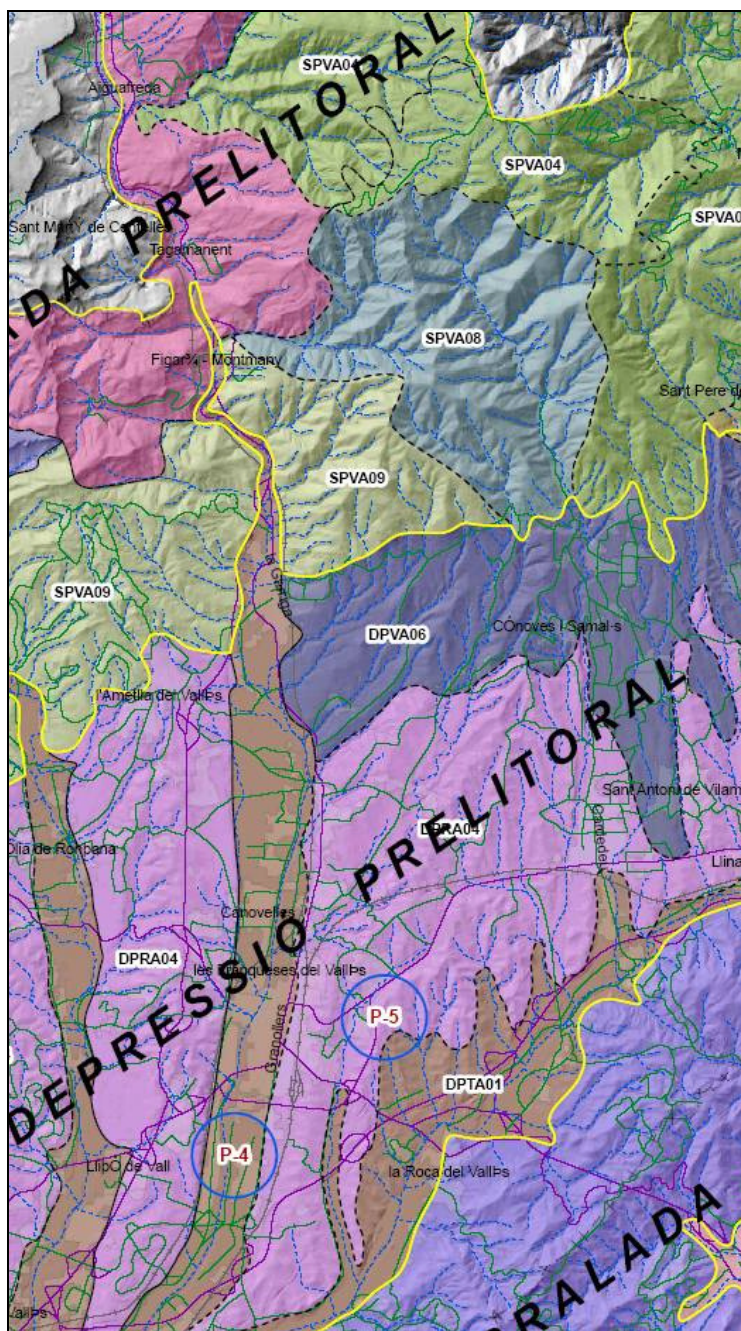

Figura 21. Mapa de sòls. Parada-5.

Ens situem a la Depressió Prelitoral, als relleus ondulats, i en ordre de proximitat al punt d'observació, trobem:

DP- Depressió Prelitoral

R- Relleus ondulats

- **DPRA04:** Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvius de granits. Inclusions de Xerortents típics.

T- Terrasses i fons

- **DPTA01:** Associació de Xerofluents típics profunds i Haploxerepts fluvèntics molt profunds sobre graves i sediments. Inclusions de Xerortents típics.

V- Vessants suaus

- **DPVA06:** Associació d'Haploxerepts càlcics i Xerortents típics moderadament profunds sobre col·luvis de vessant i conglomerats. Inclusions de Calcixerepts típics.

SL- Serralada Litoral

V- Vessants forts i divisòries

- **SLVA02:** Associació de Xerortents lítics soms; Xerortents típics moderadament profunds i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Xerortents dístrics.

SP- Serralada Prelitoral

V- Vessants forts i divisòries

- **SPVA02:** Associació d'Udortents lítics soms i Udortents típics moderadament profunds sobre gresos i conglomerats i afloraments rocosos. Inclusions d'Eutrudepts típics.
- **SPVA03:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics moderadament profunds sobre gresos i afloraments rocosos. Inclusions de Calcixerepts típics.
- **SPVA08:** Associació d'Udortents lítics soms i Udortents típics moderadament profunds sobre granits i afloraments rocosos. Inclusions de Distrudepts lítics i Distrudepts húmics lítics.
- **SPVA09:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Calcixerepts típics.

5.5.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 5.

DPRA04: Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvis de granits.

Els sòls d'aquesta unitat són sòls moderadament profunds, ben drenats i de textura mitjana, amb molt pocs elements grossos.

Aquests sòls s'han desenvolupat als relleus ondulats de la Depressió Prelitoral i es situen entre les xarxes de drenatge nord-sud dels principals afluents de la comarca.

L'horitzó superficial té un espessor de 20-30 cm, i és de textura mitjana, amb molt pocs elements grossos.

Els horitzons subjacents arriben a 80 cm, i presenten acumulacions secundàries de carbonat càlcic en forma de nòduls durs, pseudomicel·lis, o bé de forma pulverulenta i generalitzada.

En les parts més altes dels relleus ondulats i més propers a la Serralada Prelitoral, poden aparèixer inclusions de sòls sense horitzons càlcics.

5.5.2.- Pèdon representatiu de la unitat DPRA04

TRANS-5

Data descripció: 22/08/2015
Descriptors: Jordi Sánchez Herranz
 Joan Xavier Gràcia i Franquet

Paratge: La miranda d'en puntes
Municipi: La Roca del Vallès
Comarca: Vallès Oriental

CARTOGRAFIA**Full 1:5.000:****Zona:** 31T**Coordenada X (m):** 442611**Coordenada Y (m):** 4605717**Z (m):** 192**GEOMORFOLOGIA****Escala d'observació:** Hectomètrica**Forma del relleu:** relleu ondulat**Modificació de la forma:** No descrita**Dinàmica de la forma:** No descrits**Intensitat dels processos:** -**Tipus de pendent:** Simple**Morfologia local:** Convexa**Situació en el perfil:**

En la meitat superior de la forma

Pendent general: <10 %**Pendent local:** <10 %**Orientació:** No descrit**Longitud:** 100 m**MATERIAL ORIGINARI:**

Detrítics terrígens fins

MATERIAL SUBJACENT:**AFLORAMENTS****Abundància:** Sense**Distància mitja:** - m**Naturalesa:** -**ELEMENTS GROSSOS (Superfície)****Abundància:** Sense**Dimensió mitja:** -**Naturalesa:** -**CROSTA SUPERFICIAL****Tipus:** No existents**Espessor:** -**Consistència:** -**USOS DEL SÒL****Vegetació:** Cultiu**Usos del sòl:** Agrícola**Tecnologia de sòls:** No descrita**CLIVELLAT SUPERFICIAL****Amplada:** Sense**Distància mitja:** -**ANTRÒPICS**

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Soms (20-40 cm)

AIGUA DEL SÒL**Classe de drenatge:** -**Estat d'humitat:** Sec**Nivell freàtic** Inaccessible**RÈGIM D'HUMITAT:** Xèric**RÈGIM DE TEMPERATURES:** Tèrmic**CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):****Calcixerept típic****CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):****Calcisòl hàptic****I****Descripció (Nomenclatura SINEDARES)****000-020 cm Ap**

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA Matriu (Humit): 10YR 5/3. TAQUES: No n'hi ha (0%) . ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoarenosa. ELEMENTS GROSSOS: Freqüents (5-15%), grava mitjana (0,6-2 cm), subarrodonit-tabular, polimíctics ESTRUCTURA: Dèbil, en blocs subangulars, mitjana. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Molt friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat . CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), ondulat. HORIZO DIAGNÒSTIC: Epipedió ÒCRIC.

020-040 cm Bwk

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA Matriu (Humit): 10YR 5/3. TAQUES: No n'hi ha (0%) . ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoarenosa. ELEMENTS GROSSOS: Molt freqüents (15-36%), grava grossa (2-6 cm), subarrodonit-tabular, polimíctics ESTRUCTURA: Molt dèbil, en blocs subangulars, fina. CONSISTÈNCIA: Dèbil.

FRIABILITAT: Molt friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Comuns (5-20%), revestiment d'elements grossos, petites (2-5 mm), toves, de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Molt alta. LIMIT INFERIOR: Contacte lític, irregular. HORIZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

> 040 cm Ck (graves, còdols i blocs polimíctics amb CaCO₃ pulverulent)
Endopedió CÀLCIC.

Figura 22. Perfil TRANS-005. (fotografia J.X. Gràcia)

5.6.- PARADA NÚM.5. SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Aquest punt d'observació es situa al límit entre la Depressió Prelitoral i la Serralada Prelitoral, i ens mostra un paisatge de peu de vessant.

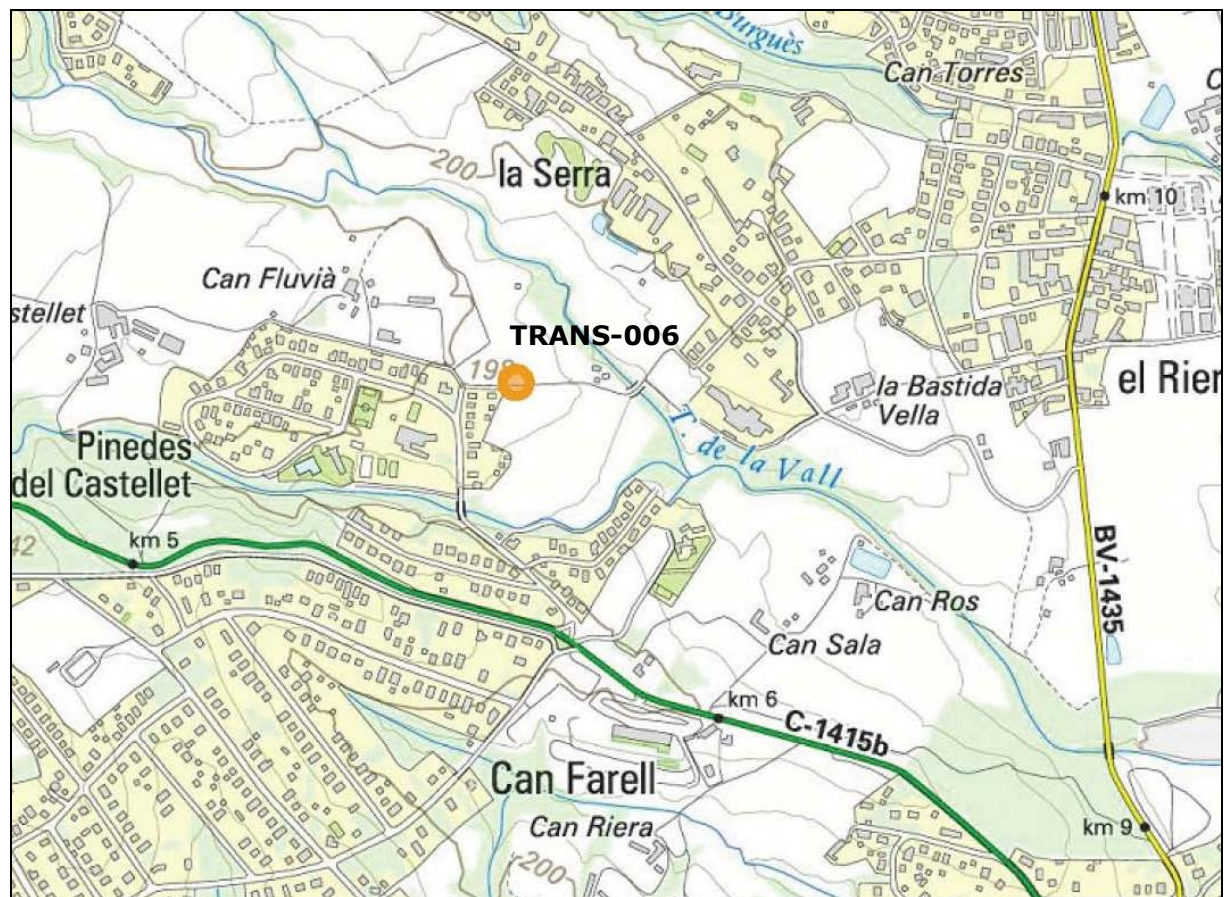

Figura 23. Situació del pedon TRANS-006.

Figura 24. Situació del pedon TRANS-006.

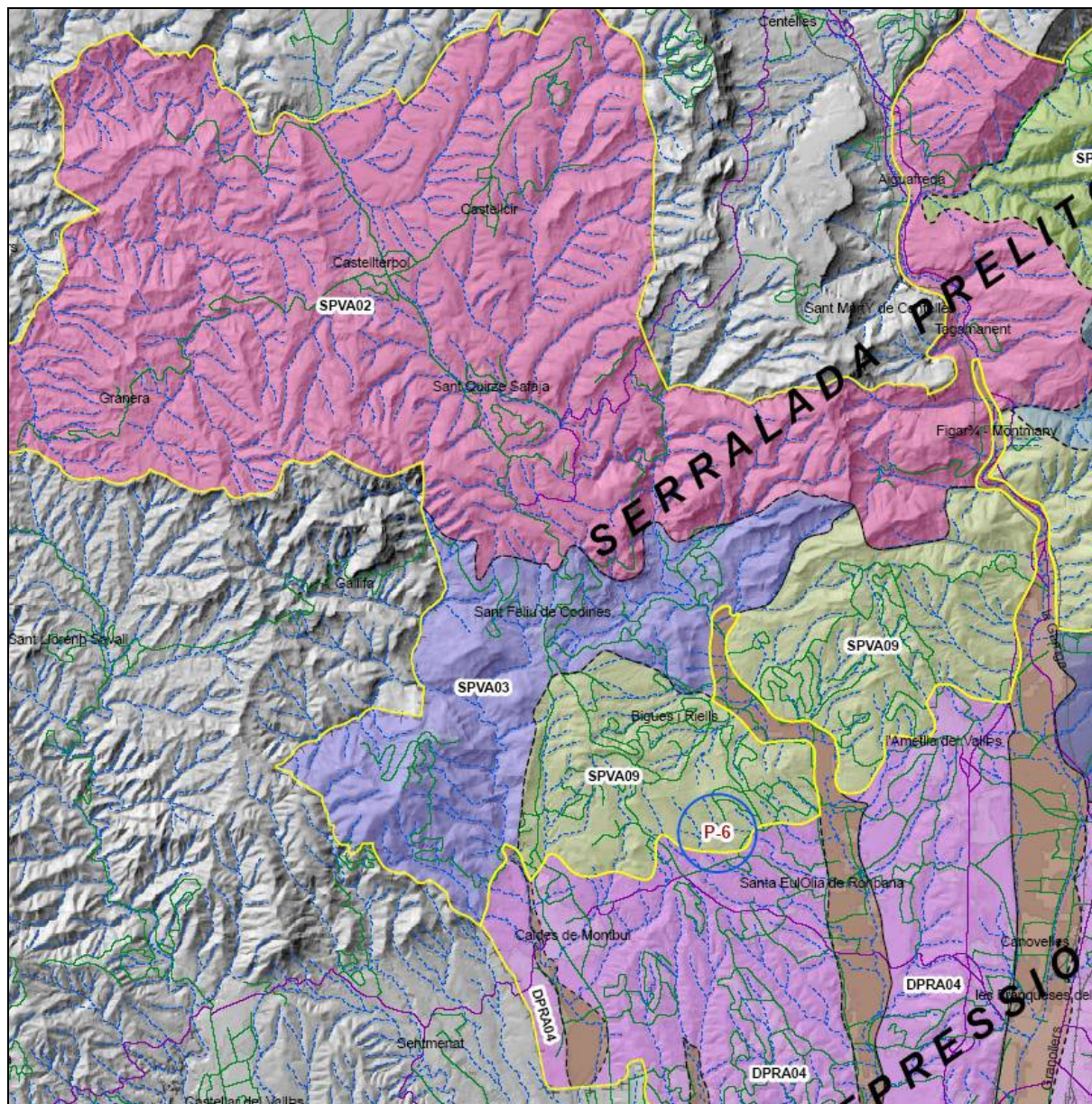

Figura 25. Mapa de sòls. Parada-6.

Ens trobem a cavall entre dues unitats fisiogràfiques:

DP- Depressió Prelitoral

R- Relleus ondulats

- **DPRA04:** Associació de Calcixerepts típics i Haploxerepts càlcics moderadament profunds sobre gresos i lutites i sobre col·luvius de granits. Inclusions de Xerortents típics.

SP- Serralada Prelitoral

V- Vessants forts i divisòries

- **SPVA09:** Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Calcixerepts típics i Haploxerals càlcics.

5.6.1.- Unitat cartogràfica de la parada núm. 6.

SPVA09: Associació de Xerortents lítics soms i Xerortents típics i Haploxerals típics moderadament profunds sobre granits. Inclusions de Calcixerepts típics i

Haploxeralfs càlcics

Els sòls d'aquesta unitat són sòls soms o moderadament profunds, ben drenats i de textura de mitjana a grossa, amb variabilitat de presència d'elements grossos.

S'han desenvolupat als vessants moderats i forts de la Serralada Prelitoral. L'horitzó superficial té un gruix de 15-25 cm i és de textura mitjana. Els horitzons subjacents poden arribar a 60 cm, i pot desenvolupar un endopèdon argílic.

A les parts més proximals a la Depressió Prelitoral apareixen inclusions de Calcixerpt típic. A les parts més distals a la Depressió Prelitoral apareixen inclusions d'Haploxeralfs càlcics.

5.6.2.- Pèdon representatiu de la unitat SPVA09

TRANS-6

Data descripció:22/08/2015

Descriptors: Jordi Sánchez Herranz
Joan Xavier Gràcia i Franquet

Paratge: Can Figueretes

Municipi: Santa Eulàlia de Ronçana

Comarca: Vallès Oriental

CARTOGRAFIA

Full 1:5.000:

Zona: 31T

Coordenada X (m): 435175

Coordenada Y (m): 4609710

Z (m): 201

GEOMORFOLOGIA

Escala d'observació: Hectomètrica

Forma del relleu:

Modificació de la forma: No descrita

Dinàmica de la forma: No descrits

Intensitat dels processos: -

Tipus de pendent: Simple

Morfologia local: Rectilínea

Situació en el perfil:

En la meitat superior de la forma

Pendent general: <10 %

Pendent local: < 5 %

Orientació: No descrit

Longitud: 100 m

MATERIAL ORIGINARI:

Detrítics terrígens fins

MATERIAL SUBJACENT:

AFLORAMENTS

Abundància: Sense

Distància mitja: - m

Naturalesa: -

ELEMENTS GROSSOS (Superfície)

Abundància: Sense

Dimensió mitja: -

Naturalesa: -

CROSTA SUPERFICIAL

Tipus: No existents

Espessor: -

Consistència: -

USOS DEL SÒL

Vegetació:Cultiu

Usos del sòl:Agrícola (panís)

Tecnologia de sòls:No descrita

CLIVELLAT SUPERFICIAL

Amplada: Sense

Distància mitja: -

ANTRÒPICS

-

SALINITAT:

No salina (<2 CEe dS/m a 25°C)

Profunditat efectiva arrelament:

Molt profunds (>120 cm)

AIGUA DEL SÒL

Classe de drenatge: -

Estat d'humitat: Sec

Nivell freàtic Inaccessible

RÈGIM D'HUMITAT: Xèric

RÈGIM DE TEMPERATURES: Tèrmic

CLASSIFICACIÓ (SSS, 1999):

Haploxeralf càlcic

CLASSIFICACIÓ (WRB, 2006):

Calcisòl lúvic

Descripció (Nomenclatura SINEDARES)

000-020 cm Ap

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 5YR 4/3. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoargilosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han ESTRUCTURA: Moderada, granular simple, grossa. CONSISTÈNCIA: Dèbil. FRIABILITAT: Molt friable. COMPACITAT: Poc compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Baixa. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Epipedió ÒCRIC.

020-050 cm Bt

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 5YR 4/3. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Francoargilosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han ESTRUCTURA: Forta, prismàtica, mitjana. CONSISTÈNCIA: Lleugerament dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Compacte. ACUMULACIONS: Innexistents. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: Pocs (<10%), argilosos, associats als porus. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Baixa. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió ARGÍLIC.

050-080 cm Bwk₁

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 5YR 4/4. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Franco-argil·loarenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han ESTRUCTURA: Forta, prismàtica, grossa. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Compacte. ACUMULACIONS: Poques (<5%), pseudo-micelis, molt petites (<2 mm), toves, de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Mitjana. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

080-130 cm Bwk₂

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 5YR 4/6. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Argil·lo-arenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han ESTRUCTURA: Forta, prismàtica, grossa. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Friable. COMPACITAT: Molt compacte. ACUMULACIONS: Poques (<5%), pseudo-micelis, molt petites (<2 mm), toves, de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: No n'hi han. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit: ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Mitjana. LIMIT INFERIOR: Net (2-5 cm), pla. HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió CÀMBIC.

> 130 cm Btk

EST. HUMITAT: Sec. COLOR DE LA MATRIU (Humit): 5YR 4/6. TAQUES: No n'hi ha (0%). ESTAT D'OXIDOREDUCCIÓ: Oxidació. TEXTURA: Argil·lo-arenosa. ELEMENTS GROSSOS: No n'hi han ESTRUCTURA: Forta, prismàtica, grossa. CONSISTÈNCIA: Dur. FRIABILITAT: Ferm. COMPACITAT: Molt compacte. ACUMULACIONS: Comuns (5-20%), toves, de CaCO₃. CIMENTACIONS: No cimentat. CUTANS: Comuns (10-50%), argilosos, associats als porus. SISTEMA RADICULAR: Normal. ACTIVITAT BIOLÒGICA: No descrit. ACTIVITAT ANTRÒPICA: No descrit. ASSAIGS DE CAMP (Resposta al HCl 11 %): Mitjana. LIMIT INFERIOR: HORIZZÓ DIAGNÒSTIC: Endopedió ARGÍLIC.

Figura 26. Perfil TRANS-006. (fotografia J.X. Gràcia)